הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain

גיליון מס' 66 9.6.98

חיים אונליין

האינטרנט זה לא רק אתרים

גיליון מיוחד

1

"גם הטלפון לא אינטימי". ראיון עם האוורד ריינגולד, חוקר קהילות וירטואליות. עמ' 4

2

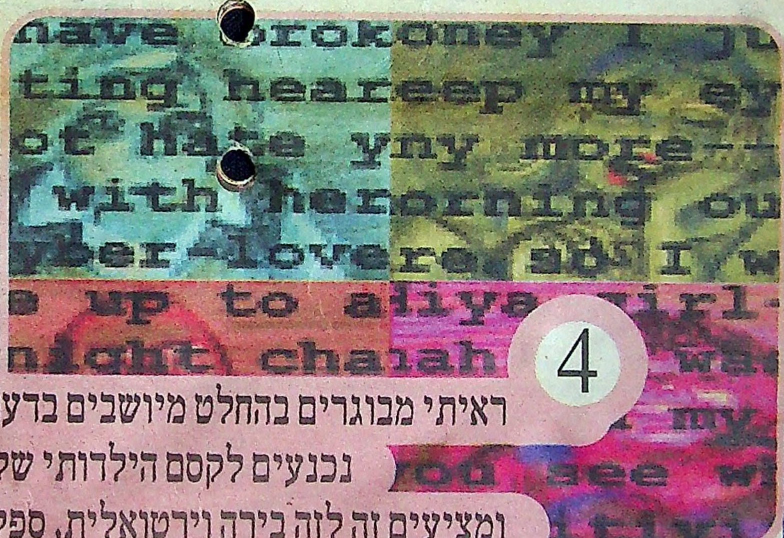
3 מיליון בני אדם משחקים באמצעות האינטרנט. למה ואיפה? עמ' 8

3

ריצ'ארד גריוט חושב שהוא המלך. ובצדק. עמ' 10

4

ראיתי מבוגרים בהחלט מיושבים בדעתם נכנעים לקסם הילדותי של המערכת ומציעים זה לזה בירה וירטואלית, ספל מצויר עם קצף והכל, ועוד אחת ועוד אחת – שאז אפשר כבר להעמיד פני מבוסם, להתנהג לא ממש יפה, לצבוט למישהי באופן לגמרי וירטואלי בעכוזה, ולקוות שהמארחים באתר לא יגרשו אותך

אריאנה מלמד, עמ' 12

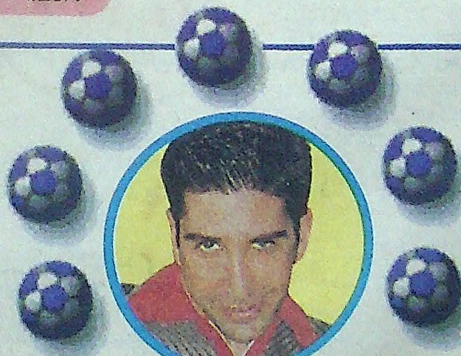
עמ' 7

מתי יקבלו חברי הכנסת אינטרנט?

מה יהיה עם דואר הזבל?

אקטיוּוינט יוצאת לבורסה

דייויד שווימר • מונדיאל

עמ' 14

עדיעת הגולשים

לפני שלוש שנים רכש ג'ון בארנס את המחשב האישי הראשון שלו, ומאז הוא לא זז בלעדיו. בארנס הוא נהג המונית הראשון המפעיל אתר אינטרנט משל עצמו מתוך המונית הצהובה האמריקאית שלו. על המונה של בארנס רשומים 375,169 קילומטרים, והוא מתגאה בכך שאת כולם הוא עבר כשה[...] מחובר. במונית שלו, שנראית כמו תערובת של אולם שמ[...]ת ומעבדת מחשבים, יש תשעה זרקורי לייזר, ערימות של סיבים אופטיים, כדור מראות של דיסקוטקים, שבע נורות ניאון, מכונה לייצור ערפל מלאכותי, 15 זרקורי במה, מערכת סאונד בעוצמה של 900 וואט, אורגן אלקטרוני נייד, תופים דיגיטליים, מצלמה דיגיטלית, מצלמת וידאו דיגיטלית, מחשב נייד, מדפסת [...]ללת להדפסת תמונות, שני טלפונים סלולריים של נוקיה ומיני [...]פן לעריכת מוסיקה. הנוסעים שלו יכולים לשלוח ולקבל דואר אלקטרוני, או ליהנות ממופע אור־קולי שהוא מגיש אגב נסיעה. ברשימת הנוסעים המפורסמים מאוד מצויים ג'רי סיינפלד ובוב דול, וברשימת המפורסמים פחות הילד ג'רמיה, שחגג במונית את בר המצווה שלו.

בארנס, שחייב את רוב התחכומים הממוחשבים שלו לחבר טוב, שבמקרה עובד בסאן מיקרוסיסטמס, מקדם בברכה נוסעים וירטואליים, שיכולים להתחבר למונית שלו באמצעות האינטרנט ולצפות בתמונות חיות מהמתרחש בספסל האחורי, במושב הנהג או על התקרה.

http://www.ultimatetaxi.com

"תגיד, אתה רוצה את זה וירטואלי?", שאל המוכר. "חלילה", השיב הקפטן שלכם, "תן לי את זה אמיתי. מה אני אעשה עם טבק וירטואלי למקטרת?". "למה אני שואל?", ניסה המוכר להסביר את הבדיחה, "כי אצלכם שם באינטרנט – הכל וירטואלי. קהילות וירטואליות, סקס וירטואלי, כסף וירטואלי. וואלק, הכל וירטואלי".

"לא יכולתי להסכים איתך יותר, אדוני המוכר", אמר בחור צעיר עם יותר מדי עגילים ופחות מדי דיאודורנט, "הרדיפה אחרי הווירטואלי, אם אתה שואל אותי, תוליך את העולם לאבדון. מה עם הכמיהה לאמיתי, לאדמה? למה הכל צריך להיות כל כך מנוכר? הנוער של היום...".

"עוף מפה", אמר המוכר לצעיר, "עוף מפה ואל תחזור לעולם. אתה לא רואה שיש לי פה צ'אנס חד־פעמי להיכנס לטור של קפטן אינטרנט? זו החנות שלי ואלה 15 דקות התהילה שלי, אז פשוט תעוף מפה. תנסה להיכנס לטור של מישהו אחר". "לאן אני אלך?", יבב הבחור, "לאן? זה הטור שאני הכי אוהב בעולם".

"תן לו להישאר", אמר הקפטן למוכר. "לא רוצה", אמר המוכר. "מה עם אחדות העם?", ניסה הקפטן. "לא רוצה", אמר המוכר. "ככה אתה רוצה שהקוראים יזכרו אותך?", ניסה שוב הקפטן. "לא אכפת לי", אמר המוכר, "בכל מקרה זה בלי שמות". "אז אם זה בלי שמות, מה אכפת לך שהוא יישאר?", ניסה הקפטן. "טוב", השתכנע המוכר, "שיישאר. אבל שלא יתערב בשיחה".

מי שמכיר את הקפטן יודע היטב שכל הדיאלוג הזה החמיא לו מאוד. מצד שני, זה השכיח ממנו על מה היתה השיחה. במצבי לחץ כאלה, אין כמו הקפטן: "נו, אז מחר המונדיאל, מה?". "תגיד", שאל המוכר, "יש מונדיאל וירטואלי?". "לא חושב", ענה הקפטן. "חבל", אמר המוכר. "בכלל לא", ענה

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובו[...]
המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
איור השער: אבי כץ

"אני אוהבת את כל סוגי המוסיקה, ממצעד הלהיטים ועד ג'אז, וכשאני נוהגת במכונית לפעמים אני גם אוהבת ראפ. ואני אוהבת אתרי טיולים ונסיעות למקומות אקזוטיים. אני ממש יכולה לדמיין שאני שם בשעה שאני בעצם יושבת מול המחשב בפיג'מה!" (הדוגמנית חביבת הרשת סינדי מרגוליס, בצ'אט ב־TV Guide)

"יש פה מישהי מראשון?" (מתוך הצ'אט של "וואלה!")

"אני אדם מאוד פרטי, ואני לא אוהבת תשומת לב. אף פעם לא אהבתי להיות במרכז העניינים. ואם הייתי יכולה לשנות משהו, הייתי בוחרת לא להיות מפורסמת (שיין ברבי, דוגמנית עירום שנוהגת להצטלם יחד עם אחותה התאומה. מתוך צ'אט למגזין "פיפל")

"הוא אהב את ארצו וחי בשירות החופש" (ניוט גינגריץ, בתשובה לשאלה איזה רושם היה רוצה להותיר על העם האמריקאי במותו. מתוך צ'אט למגזין "טיים")

"בלונדינית?" "לא". "שחורה?" "לא". "ציצי גדול?" "אני זכר". "הומו?" (דיאלוג מתוך הצ'אט של "יאהו!")

"על השאלה האם יכולה התרופה לגרום לגבר בריא לזקפה ארוכה או גדולה יותר אין בשלב זה תשובה. אני, באופן אישי, סבור שאם הכדור הוא עגול, אתה לא יכול להפוך אותו לעגול יותר" (ד"ר גרגורי ברודריק, אורולוג וראש המרפאה לבעיות מין באוניברסיטת פנסילווניה, על מהפכת הוויאגרה. מתוך צ'אט למגזין "טיים")

הפסיכיאטר נתן שפירא, מהקולגי לרפואה שבאוניברסיטת סינסינטי, פירסם לפני כשבוע מחקר שערך על מכורים לאינטרנט. שפירא בדק

המשך

טיולים בדגש מיוחד

סדרת טיולים עם בכירי מדריכי החברה הגאוגרפית-נאות הכיכר סביב נושא או סביב אירוע ייחודי. הטיולים נערכים בעונת השנה המתאימה ביותר ובמועדים שמאפשרים השתתפות באירועים פולקלוריים ודתיים מיוחדים. סדרת הטיולים מהווה את פסגת טיולי האיכות של החברה הגאוגרפית נאות הכיכר וכל טיול בסדרה זו הינו יצירה ייחודית חד-פעמית.

אסיה

ממרכז אסיה לאינדונזיה ולפסיפיק

- **דרום הודו** - אל מסתורי הדרום האקזוטי כולל פסטיבל הדסארה במייסור - 23 יום **בהדרכת מוטי אפשטיין-17.9**
- **לדאק וצפון הודו** - אל גן העדן הבודהיסטי כולל פסטיבל המיס בלדאק - 20 יום **בהדרכת אריק ברא"ז-28.6**
- **נפאל, טיבט ובהוטן** - תרבויות גג העולם - 20 יום **בהדרכת עוזי מייבום-27.9**
- **ויטנאם לאוס וקמבודיה** - מסע להודו סין כולל פסטיבל THAT LUANG בלאוס 21 יום **בהדרכת ניר אביאלי-19.10**
- **הארכיפלג האינדונזי** - סומטרה, גיאווה, סולווסי, איראן גיאיה ובאלי - 34 יום **בהדרכת טלי זיו-21.7**
- **סין האחרת** - מדרך המשי הסינית לקניוני היאנגצה - 28 יום **בהדרכת דר' יורי פינס-14.9**

אירופה

מארצות המגרב לחוג הקוטב הצפוני

- **תורכיה מזרח ומערב** - 22 יום **בהדרכת דר' אלי ינאי-21.9**
- **מרוקו** - מדבר סהרה והרי האטלס כולל פסטיבל האירוסין באימלשיל - 19 יום **בהדרכת ברוך טחן-13.9**
- **צרפת האחרת** - אל[illegible] ההיסטוריה והיין של צרפת - 16 יום **בהדרכת דר' איתן בורשטיין-16.9**
- **ממוצארט עד מאהלר** - מסע בעקבות מלחינים - 8 ימים **בהדרכת סמדר כרמי גיברמן-15.7, 9.9**
- **איסלנד** - מקרחוני עד אל שמורות וולקניות - 13 יום **בהדרכת אליק שחף-5.8**
- **החוג הארקטי** - מהים הבלטי לאיי שפיצברגן ולאיי לופוטן - 17 יום **בהדרכת גיל יניב-7.7**

אפריקה

ממקורות הנילוס לכף התקווה הטובה

- **בוצואנה וזימבבווה** - לדלתת האוקוונגו ולנהר הזמבזי - 15 יום **בהדרכת דר' אבי שפיר-4.10**

אמריקה

מאלסקה לפטגוניה וארץ האש

- **מהרי הרוקי הקנדים לאלסקה השונה** - 18 יום **בהדרכת שחר זיו-17.8**
- **מכסיקו וגוואטמלה** - מקניון הנחושת ליום המתים בטידוס לוס סנטוס - 28 יום **בהדרכת גילי חסקין-19.10**
- **פטגוניה** - מלגונה סן רפאל בארכיפלג הצ'יליאני לפטגוניה ולחגיגות הימנזיה בריו - 20 יום **בהדרכת משה מנע-15.12**
- **איי גלפגוס ואקוודור** - ממקורות האמזונס להרי האנדים ולאיי גלפגוס - 18 יום **בהדרכת דר' עוזי פז-19.11**

מבצע!

למחזיקי "ויזה כ.א.ל"

תשלומים שיקליים לא צמודים

למקדימים להירשם לטיולים המאורגנים עד 60 או 90 יום לפני יציאת הטיול

הטבות שונות

הנחות או תשלומים

פרטים בתקנון המבצע במחירון.

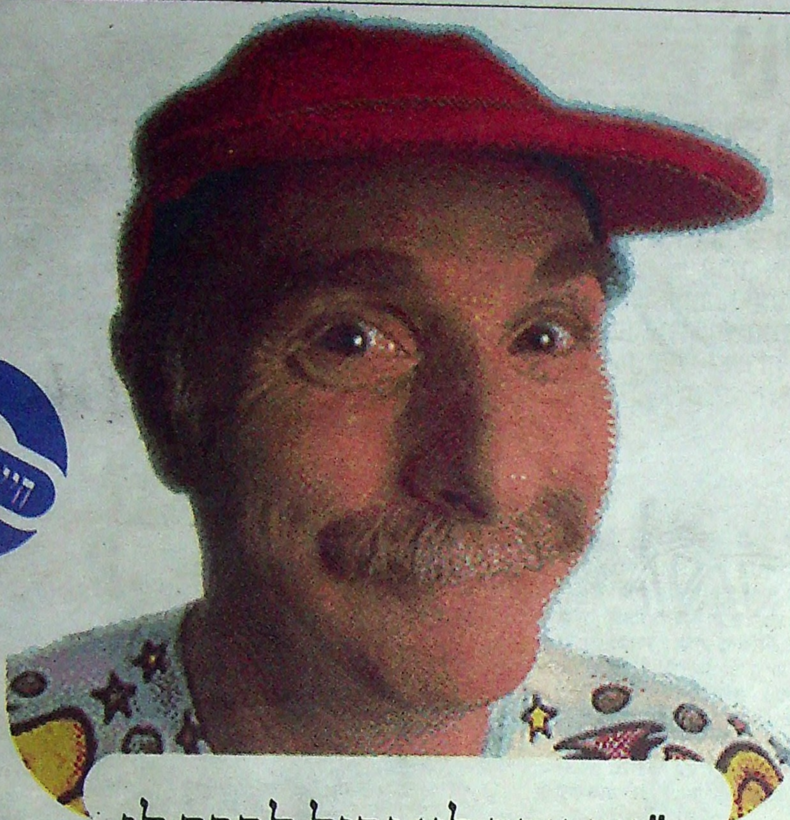

לקבלת חוברת טיולים 24 שעות ביממה

03-5280229

החברה הגאוגרפית • נאות הכיכר מגיעים רחוק ביחד

פרטים והרשמה אצל כל סוכני הנסיעות • גולשים רחוק ביחד: www.geotours.com

"אף אחד לא יכול לספר לי שלאנשים שיושבים כל היום מול הטלוויזיה יש חיים אמיתיים יותר"

ראיון עם הווארד ריינגולד, אנתרופולוג של הסייברספייס וחוקר קהילות וירטואליות, על התנהגות של בני אדם באינטרנט. חום אנושי וטכנולוגיה

דפנה לוויינוביץ

"השעה היתה 23:00 בלילה. לבת הקטנה שלי היתה בעיה רפואית שאני ואשתי לא ידענו איך לטפל בה. אשתי ניסתה למצוא את רופא הילדים שלנו בטלפון. אני התחברתי לקהילה הווירטואלית שלי, ושאלתי אם מישהו מכיר את הבעיה ויודע מה לעשות. אחרי כמה שניות ענה לי אחד החברים בקהילה, רופא בעל השם האמיתי והבלתי אפשרי פלאש גורדון. קיבלתי ממנו עצה, ופתרתי את הבעיה עוד לפני שרופא הילדים הספיק להחזיר לנו צלצול. הייתי מלא התפעלות, לא רק בגלל המהירות והאמינות של העצה, אלא בעיקר בזכות תחושת הביטחון והדאגה שהקהילה הווירטואלית העניקה לי".

הווארד ריינגולד, עיתונאי, הוגה ואנתרופולוג־סוציולוג של הסייברספייס, מספר את האנקדוטה הנ"ל כדי להדגים עד כמה אמיתיים הם החיים שהוא מנהל זה 13 שנה בעולם הווירטואלי. ריינגולד משוכנע שהצרכים החברתיים של בני האדם לא השתנו בהרבה במשך הדורות, והקהילות הווירטואליות הן התחליף הנכון וההגיוני שמציעה התקופה שלנו. יותר מזה, ריינגולד משוכנע שבניגוד לדימוי הקר והמנוכר של החיים הווירטואליים, למעשה אין כמותם כדי לפתח מיומנויות חברתיות, ליצור קשרים בין אישיים ולקרב לבבות.

לאבא יש חברים במחשב

בראשית שנות ה־80 היה ריינגולד עיתונאי מן השורה, שהתעניין במיוחד במה שהוא מכנה "נקודת המפגש של המוח והטכנולוגיה". ב־85', לאחר שיטוטים ברחבי העולם הממוחשב, הוא נכנס בשערי ה־WELL, אחת הקהילות הווירטואליות הראשונות, שהיתה אז רק מערכת צנועה לשיחות ועידה ממוחשבות, והחל לנהל חיים כפולים: בעולם האמיתי, ובעולם הווירטואלי, וכפי שהוא מעיד "לעתים קרובות הם התמזגו זה בזה".

את הניסיון הארוך והמאוד עשיר שלו בקהילת WELL (ראשי תבות של Whole Earth 'Lectronic Link) הוא סיכם בספר "קהילות וירטואליות", מעין מחקר תרבותי־חברתי של עולם מסוג חדש, שהוא גם מניפסט הקורא לאזרחי תבל לאמץ לחיקם את טכנולוגיות התקשורת החדשות, האינטרנט, הקהילות הווירטואליות, ולנצל את היתרונות המרובים שלהם הכוללים, לדבריו, אפילו את היכולת לחזק דמוקרטיות ולרסן מניפולציות של מנהיגים ואילי ממון.

ריינגולד, אחד המייסדים של המגזין המקוון HotWired ומייסדן של חמש קהילות וירטואליות, הוא היום מרצה מבוקש בארה"ב, אירופה ויפאן. על מחשבים הוא מדבר כעל "מגברים ליכולת המחשבה האנושית".

מלבד הספרים שכתב עד כה, הוא גם מפרסם בקביעות באתר שלו מאמרים שלהם הוא קורא "סערת מוחות", הדנים בהיבטים פוליטיים ותרבותיים של החיים בתוך המחשב, ומנסה לנתח איך ולמה יצרה התקשורת הממוחשבת את תת־התרבות הזו, הקהילה.

"לכתוב כמה מלים על מסך זה לא מספיק כדי להיות חבר בקהילה", אומר ריינגולד. "קהילה נוצרת כשאנשים מביאים למחשב את הרגישויות והפגיעויות שלהם וגם את המחויבות. לבני אדם לא מספיק לקשקש אלה עם אלה במסיבת קוקטייל או להיפגש באקראי במסגרות עסקיות, הם מחפשים תחושת השתייכות ושיתוף פעולה. בעולם האמיתי הם מוצאים אותה עם אנשים הקרובים אליהם גיאוגרפית. בעולם הווירטואלי הם מייצרים אותו סוג של מערכת יחסים עם אנשים הקרובים אליהם רוחנית, ושיש להם אותם תחומי עניין".

כמה זמן בשבוע אתה מבלה בקהילה הווירטואלית?

ריינגולד: "מאז 85' אני שם בממוצע שעתיים ביום, שבעה ימים בשבוע. הבת שלי יודעת שלאבא יש חברים בלתי נראים שגרים בתוך המחשב, ורק לעתים רחוקות הם מתגשמים בשר ודם. אני מציץ לשם כמה פעמים ביום לראות מי נמצא שם, ממש כפי שמישהו אחר מציץ לבית הקפה המקומי לראות אם מישהו שהוא רוצה לשוחח אתו במקרה נמצא שם".

קהילת WELL, שמקורה בקליפורניה, עדיין מקיימת פיקניקים שנתיים בקליפורניה. "המפגש הראשון היה משונה מאוד. נכנסתי לחדר שהיו בו אנשים שאתם צחקתי ובכיתי שעות על שעות, ההיכרות שלנו היתה מאוד אינטימית, אבל לא זיהיתי אף אחד מן הפרצופים".

במאי, תסריטאי וכוכב ראשי

"בהתחלה חשבתי שלאנשים שחיים בקהילה כזו אין חיים אמיתיים, אבל מהר מאוד התברר לי שלאנשים יש רגשות עזים מאוד כלפי מה שקורה שם, אכפת להם והם יוצרים קשרים אנושיים חמים. אף אחד לא יכול לספר לי שלאנשים שיושבים כל היום מול הטלוויזיה יש חיים אמיתיים יותר. מיליוני האנשים שמשתתפים בקהילות הווירטואליות השונות מכירים אנשים ותרבויות שהם לא היו שומעים עליהם בדרך אחרת, ולעתים זאת ההזדמנות היחידה שלהם להשתתף בעולם חי ממשי, שאין בו חשיבות למין, צבע, גיל, מראה. נכים, למשל, זוכים בפעם הראשונה שיתייחסו למחשבות ולרגשות ולרעיונות שלהם ולא לנכויות שלהם. כשאתה חבר בקהילה וירטואלית אתה הבמאי, התסריטאי, השחקן הראשי והקהל בדרמה אין־סופית".

עד כמה הקהילה היא חלק מהחיים שלך?

"היא אמיתית כמו החיים האמיתיים.

> **"לכתוב כמה מלים על מסך זה לא מספיק כדי להיות חבר בקהילה. קהילה נוצרת כשאנשים מביאים למחשב את הרגישויות והפגיעויות שלהם וגם את המחויבות"**

המשפחה שלי כבר רגילה לראות אותי יושב מול המחשב וצוחק או בוכה. אנשים בקהילה הווירטואלית עושים הכל: משחקים, רבים, יוצרים חברויות, מתכננים תוכניות לעתיד, תומכים זה בזה רגשית, מתייעצים, מרכלים, מבזבזים את הזמן, כמו בחיים. ההבדל היחיד הוא שאי אפשר לעשות דברים גופניים, כמו להתנשק".

ריינגולד אינו כותב רק על ניסיונו האישי. כמי שעוקב כחוקר גם אחר התפתחותן של קהילות וירטואליות אחרות הוא מעיד כי קהילות שונות מפתחות תרבויות שונות, חלקן רציניות, אחרות קלות ראש. כולן, הוא אומר, ממכרות.

הרבה מאוד אנשים חוששים מסוג חדש כזה של תקשורת.

ריינגולד: "תמיד אנשים חוששים ממה שהם יודעים שישנה את חייהם. מי שלא מודע לעולם העשיר שמתקיים בסייברספייס, לא מסוגל אפילו להעריך עד כמה כל זה ישנה את חיינו.

חיים און־ליין

התקשורת הממוחשבת הזו עוקפת גבולות וצנזורה, והיא חשובה מאוד מבחינה כלכלית, פוליטית, אינטלקטואלית וחברתית".

ריינגולד הוא מאמין גדול ביכולת האנושית לאמץ טכנולוגיה, כל טכנולוגיה, לצורכי תקשורת. האינטרנט, הוא אומר, הומצא מסיבות אחרות לגמרי, ופתאום נולד הדואר האלקטרוני ואחריו הקהילות הווירטואליות. אנשים משתמשים בכל כלי חדש כדי למלא את הצרכים שלהם, עוקפים מכשולים ופותחים לעצמם את השער לעולם הגדול. "כשאני מטייל בעולם האמיתי, יש מקומות ושפות ותרבויות שאני מכיר מראש רק בזכות החברים שלי שמצאתי בקהילה הווירטואלית. אני מבלה חלק גדול מהזמן בקבוצה של הורים, שמשוחחים על גידול ילדים. לכל אחד יש הזדמנות להביע את עצמו, ואני פוגש פתאום אנשים שבחייהם לא השתתפו בדיון פוליטי ופתאום יש להם מה לומר והם תומכים זה בזה רגשית, מוצאים נחמה בבעיות משותפות ובכלל, הקהילה ערה 24 שעות ביממה, גם כשהחברים שלך מהעולם האמיתי ישנים ואין לך עם מי לדבר על מה שמציק לך".

אבל באותה מידה אנשים יכולים להתחזות, לרמות ולשקר תחת מעטה של דמות בדויה.

"כן, ישנם גם הקיצונים, המטיפים לרעיונות מוזרים ואנשים שמכורים לסקס ומוכנים לדבר רק על זה. אבל רוב המפגשים הם אמיתיים, והם מבוססים על עניין משותף. אני מוצא חברים שרוצים לדבר על אותו נושא, שיש להם בעיות דומות. אני לא יכול הרי להרים את אפרכסת הטלפון ולבקש לשוחח עם מישהו שמתעניין באמנות האיסלאם או עם הורים לילדה בת שלוש".

אתה לא חושב שחיים באלה משבשים בכל זאת את היכולת שלנו ליצור אינטימיות פיסית?

"לא רק הסייברספייס הוא לא אינטימי. גם הערים המודרניות, והטלפון הטלוויזיה והמכוניות".

מהו בעיניך השינוי הכי גדול שהרשת הביאה לחיינו?

ריינגולד: "לצערי זה לא בהכרח שינוי חיובי: גלובליזציה מואצת".

אתה מוכן להסתכן ולהתנבא איזה מין חיים יצמחו כאן, נניח, בעוד 20 שנה?

"לא! אנחנו חיים בתקופה שבה קשה מאוד להעריך מה יקרה בעוד שנה, אז בטח שאין לי שום אפשרות לדמיין 20 שנה קדימה".

האתר של ריינגולד, הכולל בין השאר את

- תצלומי הנעליים שעליהן הוא מצייר:

http://www.rheingold.com

- "מוחות אלקטרוניים", החברה שהקים ריינגולד, העוסקת בבניית קהילות וירטואליות:

http://www.minds.com

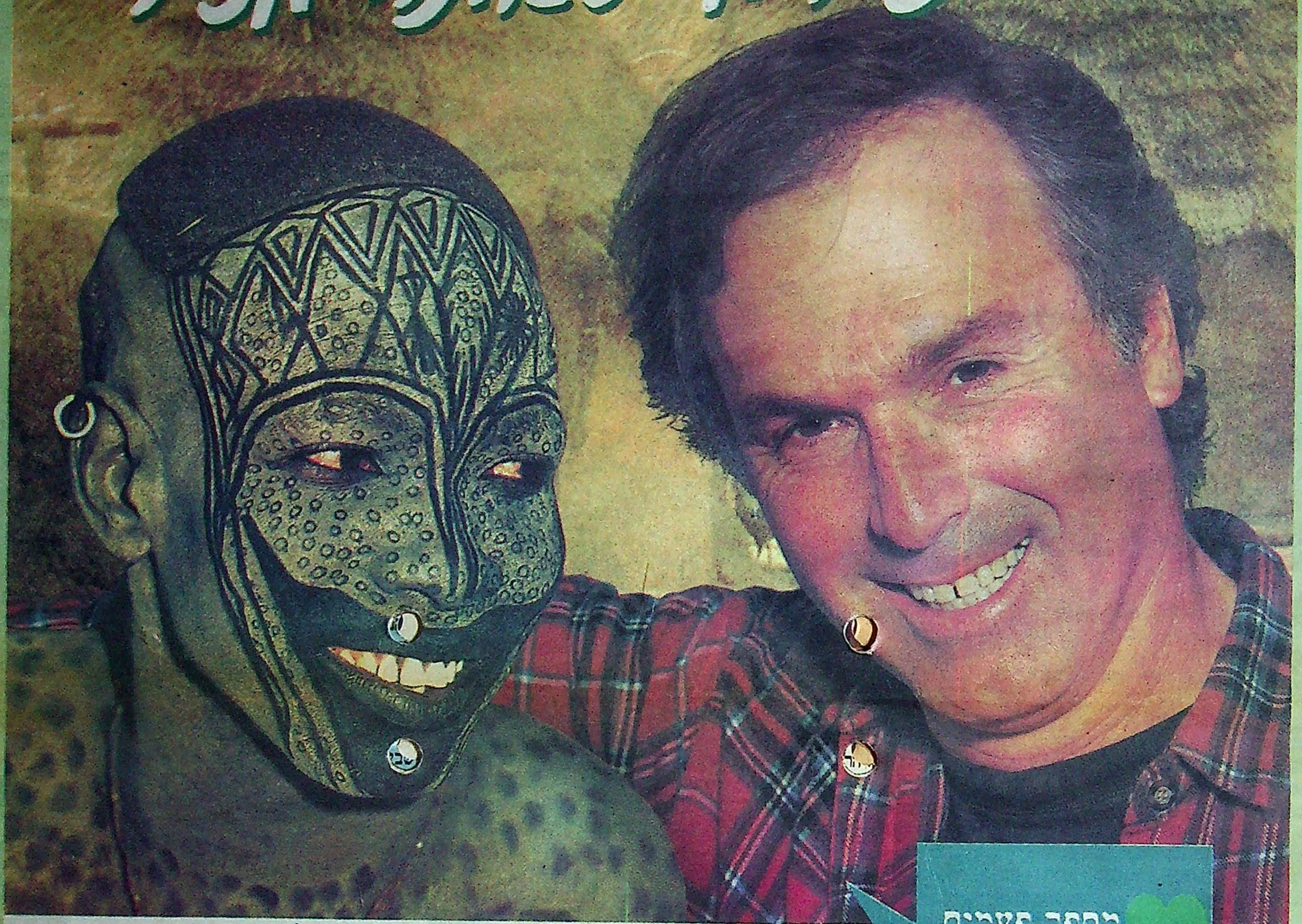
- קהילת WELL

http://www.well.com

מכורים ☞ הגיל הממוצע של משתתפי המחקר היה 35 ☞ אחד מהם, גבר בן 31, בילה באינטרנט יותר מ־100 שעות בשבוע ☞ אחר, גבר בן 21,

המשך ◄

טיולי חו"ל של החברה להגנת הטבע

במסלולים שאתה עוד לא מכיר

דרום אמריקה • אינדונזיה • הודו ונפאל • תאילנד ולאוס • סין • ויטנאם וקמבודיה • קניה וטנזניה • ספארי בקניה • מרוקו • בולגריה ומקדוניה • הונגריה, סלובניה וצ'כיה • סקנדינביה • קורסיקה, סרדיניה וסיציליה • איטליה • ספרד • פרובנס וקטלוניה • צרפת • תורכיה • כרתים וסנטוריני • יוון

והשנה לראשונה: טיולי משפחות ליוון, תורכיה, קפריסין ומונטנגרו

ביחד עם מיטב מדריכי החברה אל נופי אהבתם והתמחותם ברחבי העולם.
בחברה טובה - קבוצה איכותית והומוגנית "ברוח" החברה להגנת הטבע.
באיכות מקצועית ללא פשרות במסלול ובתוכן - במפגש מעמיק עם תרבויות ונופים.
במחיר אטרקטיבי ובתנאי תשלום נוחים.
ובנסיעתכם איתנו לחו"ל אתם תורמים לשמירת הטבע בארץ.

מבצע לנרשמים - לקוחות כל הבנקים

כרטיס דיינרס במתנה וכתנות יקרות ערך.

למשלמים בכרטיס דיינרס המקדימים להרשם
5 תשלומים שקליים שווים*
ללא ריבית והצמדה.

Diners Club International

* על מחיר סירותי קרקע בלבד.

"מספר פעמים בשנה אני לוקח קבוצת מטיילים איכותית ויוצא לגלות עולם אחר. בגובה העיניים. ללא מחיצות, כי לטבע אין גבולות..."

ספי בן יוסף

חו"ל בירוק עם דיינרס

לקבלת חוברת ופרוט על המסלולים והמבצע - צלצלו 24 שעות ביממה

03-5372717

למנויי סלקום: 2717*

פרטים והרשמה אצל כל סוכני הנסיעות

שיווק, הפצה וביצוע שרותי תיירות - קבוצת עולמות בע"מ

הרבסט ושות'

נמשכת מגמת ההאצה

כרטיסי מסך ומאיצי תלת־ממד מציפים את השוק. המשחקים נראים טוב יותר, זמן התגובה של המסך מתקצר, ויש כאלה שאפילו מתחברים לטלוויזיה. מה לקנות, ואיפה

נאורה שם־שאול

בשנה האחרונה חלה קפיצת מדרגה בסוג בקרי המסך הקיימים בשוק, מאז שאינטל הכריזה על AGP (Graphics Accelerated Port) יציאה חדשה מלוח האם העובדת ב־66 מגה־הרץ ומעבירה מידע במהירות 528 מגה־ביט לשנייה, בעוד שכרטיסי ה־PCI שהשתמשנו בהם עד כה עבדו ב־33 מגה־הרץ והעבירו מידע במהירות 132 מגה־ביט לשנייה. השיפור הזה בביצועים הגרפיים מתאפשר משום שכרטיס AGP מדבר ישירות עם המעבד והזיכרון, ולא עובר דרך ה־PCI (Peripheral Component Interconnect: מערכת המקשרת בין המעבד הראשי לציודים ולשירותים השונים של המחשב), עליו מתחרים גם יתר משאבי המחשב כמו הדיסק הקשיח, המודם וכו'.

חיים און־ליין

ואכן, רוב היצרנים הרימו את הכפפה ומהר מאוד יצאו לשוק עם כרטיסי מסך מהסוג החדש. מי שקונה היום מחשב, או מחליף כרטיס גרפי למסך ורוצה לשמור על ההשקעה שלו וליהנות ממוצרים חדשים שיודעים לנצל אותה, הולך היום על כרטיסי AGP. שימו לב, כרטיסי AGP מתאימים רק לפנטיום 2 ומעלה, וליתר דיוק, רק למי שיש לו פנטיום עם שבב שנקרא 440LX/BX של אינטל, או תואמים. לאחרונה הכריזה חברת VIA על שבב, המתאים גם לפנטיום רגיל, בשביל AGP.

דווקא משום כך, אפשר היה לחשוב שכרטיסים גרפיים התומכים בשני הסטנדרטים, PCI ו־AGP, יצליחו בישראל. למרות זאת, הם עדיין לא כאן. למשל כרטיס בוני&קלייד של חברת JAZZ (http://www.jazzmm.com): תמורת 149 דולר מקבלים את שתי אפשרויות החיבור, 4 מגה־ביט של זיכרון SGRAM (Synchronous Graphics RAM) והרחבה לתלת־ממד המבוססת על שבב של Volocity ושל Verite. הוא התחרה בכבוד, בבחינה שערכו ב־Computers.Com, בכרטיסים מסוגים שונים והגיע למקום הראשון. בינתיים אפשר לקנות אותו רק בחנויות וירטואליות.

כמות הזיכרון בכרטיס המסך תורמת גם היא לביצועים. עכשיו, כשמחירי הזיכרון יורדים ויורדים, מומלץ להתקין את המרב האפשרי. לכן חשוב שכרטיס המסך, גם אם הוא מסוג PCI וגם AGP, וגם אם אינכם מתקינים כרגע את מלוא האפשרות, יוכל לתמוך בכמות מרבית של זיכרון מסך, כלומר 8 מגה־בייט. בפועל, גם 2־4 מגה־בייט זיכרון מסך מתפקדים היטב, אך מדי יום ביומו יוצאות לשוק תוכנות בזבזניות בזיכרון וכולנו קצרי רוח לזמן תגובה, בייחוד כאשר מדובר בתצוגה למסך.

http://www.neora.com

לידיעת השחקנים

מאיצי התלת־ממד הנפוצים ביותר בישראל הם הכרטיסים של ATI, MATROX ודיאמונד. נכון שחלק מכרטיסי המסך תומכים בפונקציות מתקדמות לתלת־ממד, אך מי שמעוניין בביצועי גרפיקה משובחים, מוסיף כרטיס מיוחד לשם כך.

מה זה כרטיס מאיץ תלת־ממד? אלה כרטיסי תוספת, מאיצים גרפיים המוסיפים אפשרויות לכרטיסי המסך הקיימים. כרטיסי תלת־ממד הופיעו בעיקר כמענה לחובבי משחקי המחשב, אלה שהתפשרו על פי־סי כאשר הכיף האמיתי היה בעצם במכונות הטלוויזיה. הבעיה היחידה היא שבלי סטנדרט מקובל, כדי שהכרטיס הגרפי אכן יאיץ משחק מסוים, המשחק צריך היה להיכתב עם תמיכה באותו הכרטיס הגרפי ובניצול מרבי של תכונותיו. עד לפני כשנה וחצי, יצרני משחקים תמכו כל אחד בכרטיס גרפי לפי בחירה, וקשה היה להגדיר סטנדרט מסוים.

אבל הבום הגדול קרה כשיצאו לשוק כרטיסי הוודו (VOODOO1 ואחריו VOODOO2). במו עיני ראיתי נערים חובבי משחקים רועדים מהתרגשות כשהגיעו כרטיסי הוודו לראשונה, הם כבר היו חמים עליהם משמועות שעברו וצברו סופרלטיווים ברשת. כיום הוא נחשב לסטנדרט דה־פקטו בתחום הגרפיקה של משחקים ונמצא על הרבה כרטיסים של יצרנים שונים. המון משחקים תומכים בו, אתרים שלמים ברשת מיוחדים לו וליישומים התומכים בו.

לידיעת המקצוענים

חברת דיאמונד שולטת ב־70% מהשוק העולמי של מבוססי וודו, והלהיט האחרון שלה הוא כרטיס מונסטר 2. בישראל שולטת החברה רק בכמחצית השוק. אולי מפני שחלק מהאנשים הולכים בטעות על כרטיס זול יותר, VoodooRush, המבוסס על רכיב אחר של וודו, וביצועיו פחותים בהרבה, אולי בגלל שמיצובה של חברת קריאטיב חזק בארץ, והיא מוכרת בהצלחה את כרטיסי התלת־ממד שלה, הגראפיק־בלאסטר.

אבל לא כולם משחקים כל היום. למשתמשים המקצועיים יש כרטיסים תומכי סטנדרט OpenGL שקבעה חברת SUN, למשל סדרת WinFast, FireGL4000 של חברת דיאמונד, או כרטיסים תומכי וודו כמו RIVA128 ו־MATROX ו־OpenGL. לכל כרטיס שוק משלו, תמיכה, יכולות דו־ממד, גרפיקה של AUTOCAD, 3Dstudio ועוד.

לאחרונה הכריזה אינטל על כרטיס משלה, GraphicsExpress, מבוסס על שבב שנקרא Intel 740, אך עדיין לא הוכיח את עצמו. בישראל מובילה חברת Nvidia, בתחום כרטיסי תלת־ממד 3D/FX למקצוענים – כרטיסים, מעבדים גרפיים, רכיב מוביל, תלת־ממד, מהירות עבודה, ותאימות לסטנדרט DirectX5. מטרוקס נחשב ככרטיס מקצועי לדו־ממד, למי שמשתמש הרבה בתוכנות כמו פוטושופ ופריהנד.

היום כבר יש כרטיסים עם יציאת טלוויזיה, המומלץ הוא כרטיס ATI־Pro־All In Wonder (תומך ב־PCI ו־AGP), בין 4־8 מגה זיכרון, מאפשר כניסה ויציאה לטלוויזיה וגם מאיץ תלת־ממד. 251 דולר בתצורת PCI 4MB, ו־263 דולר בתצורת AGP 4MB.

חשבון, בבקשה

יש היצע עצום של כרטיסי מסך וכרטיסים גרפיים, וקשה להשוות. רק לדוגמה, בחנות פלונטר באינטרנט מצאתי 86 סוגים שונים של כרטיסי מסך. מרוב היצע קשה לבחור. להלן מספר דוגמאות של עסקות מוצלחות לכרטיסי מסך ומחיריהם (המחירים בדולרים, בלא מע"מ):

חנות באג, דיזנגוף סנטר
(דרך יבואני "רשת־קשר" של חברת דיאמונד):
- דיאמונד מונסטר 1, 4MB זיכרון מסך, 140 דולר
- דיאמונד מונסטר 2, 8MB זיכרון מסך, 275 דולר
- דיאמונד וייפר (כרטיס מומלץ. כולל מאיץ תלת־ממד), 4MB זיכרון מסך, 135 דולר
- דיאמונד 3D4000־סטלס, 4MB זיכרון מסך, 85 דולר

חנות וירטואלית אקסלנט – http://www.excellnet.co.il
- Trident, 4MB זכרון מסך (כולל מאיץ תלת־ממד), 56 דולר
- דיאמונד מונסטר 2, 8MB זיכרון מסך, 264 דולר
- דיאמונד 3D2400, 69 דולר
- דיאמונד וייפר 4MB זיכרון מסך, 160 דולר
- גרפיק־בלאסטר־אקסטרים (תוצרת קריאטיב) 4MB זיכרון מסך, 159 דולר
- מיסטיק ריינבו סטודיו (תוצרת מטרוקס), 260 דולר

חנות וירטואלית פלונטר: http://www.plonter.com
- דיאמונד מונסטר 1, 4MB זיכרון מסך, 131 דולר
- דיאמונד־מונסטר 2, 8MB זיכרון מסך, 243 דולר
- Xpert@Play (תוצרת ATI), 4MB זיכרון מסך, 120 דולר

בשבוע הבא: כרטיסי קול

היבואנים מעירים:

"חלונות" בעברית עדיין עושה בעיות עם AGP. המערכת לא יודעת לנצל את מלוא היכולת של הכרטיס. אפשר רק לקוות שמיקרוסופט יתקנו במהירה את הבעיה כך שמי שמשקיע את כספו בטכנולוגיית אינטל חדשה אכן יהנה ממנה. השמועות אומרות שהגאולה תגיע עם חלונות 98.

נשר מהקולג' אחרי שהפסיק להגיע לשיעורים. אחרי שנעלם לשבוע מצאה אותו המשטרה במעבדת המחשבים של האוניברסיטה, שבה בילה שבעה ימים

מה זה מורכב, מסובך, יקר, צהוב ומתחיל ברצפה? נכון, אינטרנט!

חברי הכנסת מעוניינים מאוד ב"מכשיר האינטרנט", אבל ועדת המיחשוב לא מאשרת. בעיות בטיחות, נאמר בהודעה. בעיות בטיחות? שיתחברו בבית

עידו אמין

סיפור אמיתי: לפני כמה שנים לקח יזם ישראלי מחשב אישי רגיל, והפכו בעזרת חומרה ותוכנה ייעודית למכונת בקרה למכונות אריגה. השימוש בעוצמה הממוחשבת להכנת דוגמאות אריגה היה חדשני ומלהיב, ולכן הופתע היזם מן התגובה הצוננת של בעל מפעל שאליו הגיע להדגמה.

כאשר הופיע עם המחשב להדגמה במפעלו של הלקוח, שאל זה בתמיהה: "היכן המכונה שדיברת עליה?" "הנה, השיב היזם", והצביע על המחשב. "זו אינה מכונה", קרא הלקוח באכזבה, "מכונה היא דבר צהוב שמתחיל מהרצפה". "אז איך לקרוא לבקר שלי?" תהה היזם. "מה שיש לך", ענה הלקוח, "אינו אלא מכשיר". הלך היזם לפחח, והזמין מארזים שמתחילים ברצפה ובצבע הנכון – ומאז עשה חיל בעסקיו.

נזכרתי בסיפור על "המכשיר" לאחר שקראתי את קובלנתו הבאה של ח"כ אופיר פינס־פז בהקשר ל"מכשיר האינטרנט". לפני יותר משנה, הובטח לחברי הכנסת שכולם יחוברו לאינטרנט. לאחר שחלפה שנה וחיבור אין, פנה ח"כ אופיר פינס־פז לח"כ מאיר שטרית, מ"מ יו"ר הכנסת ויו"ר ועדת המיחשוב.

"כידוע לך", פנה פינס־פז, "למכשיר האינטרנט עשויה להיות תרומה רבה לעבודתנו הפרלמנטרית, וזאת לנוכח המידע הרב הטמון בו. לצערי, הבטחה זו לא התממשה ואנו עדיין מנותקים ממכשיר חיוני זה. אבקשך לעשות מאמץ כדי שעד חזרתנו מהפגרה כולנו נחובר לאינטרנט ונוכל לעשות בו שימוש יעיל לטובת שיפור יכולתנו וכושר עבודתנו כחברי כנסת".

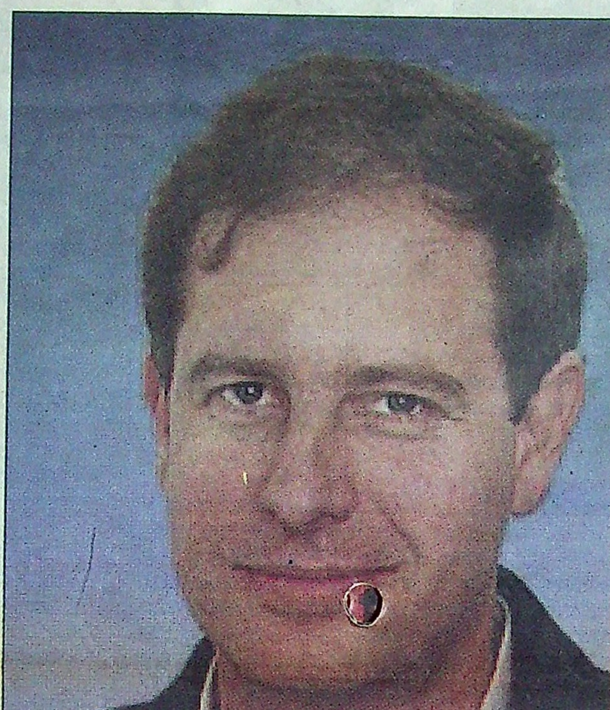
לאחר כחודש, קיבל ח"כ פינס את התגובה הבאה. "לצערי", כותב ח"כ שטרית, "על אף העובדה שהמחשבים שסופקו לח"כים ערוכים להתחברות לאינטרנט, מפאת בעיות בטיחות מפני פריצה למחשב הכנסת, אנו נאלצים להימנע מלחברם לרשת עד אשר נמצא פתרון במחיר הגיוני. אנו עובדים על כך, וכבר יש קרן אור בקצה המנהרה".

למקרא דברים אלה מתגנב החשש שיש חברי הכנסת החשים כי "מכשיר האינטרנט" הוא מורכב, מסובך, יקר, צהוב ומתחיל מהרצפה. אבל מה בעצם כה מסובך? ההצעה הבאה פשוטה, מוגנת היטב, ומחירה הגיוני: יוענקו מיד מודמים אישיים לחברי הכנסת, ויחייגו נא מהבית כאחד האדם. כשם ששיחות הטלפון של הח"כים עם הציבור אינן מוגנות בעזרת מכשירי ערבול, כך גם שיחותיהם האלקטרוניות עם לקוחותיהם – אתם ואני – לא יהיו מוגנות יותר מכל שיחה אחרת.

המחיר של הצעתי נמוך מאוד: אספקת 120 מודמים היא עניין של אלפי שקלים בלבד, ונדמה לי שחברות האינטרנט ישמחו להתחרות על מתן שירותים לחברי אתר הבית הלאומי, ואם ידרשו, ישימו להם את המודמים (כ־50 דולר האחד) בקופסה צהובה וגדולה.

ובינתיים, באתר הכנסת מציעים לאזרחים לשלוח דואר אלקטרוני לחברי הכנסת. השתמשנו באופציה זו כדי לשלוח לחברי הכנסת פינס־פז ושטרית דואר אלקטרוני בנושא זה, ואנו עדיין ממתינים לתשובה.

נ.ב ואולי חברי הכנסת יקנו מודם ומינוי מכיסם הפרטי? לא, זה לא יתפוס.

ח"כ פינס־פז: "למכשיר האינט[illegible] עשויה להיות תרומה רבה"

ח"כ שטרית: "יש [illegible]רן אור בקצה המנהרה"

הספאם הולם בישראל

גולשים ישראלים רבים קיבלו השבוע דואר אלקטרוני המציע להם לקנות את תרופת הפלא ויאגרה. מדובר בדואר זבל, אבל שני דברים ראויים לציון בדואר הזה. ראשית, שהוא, כפי הנראה, נשלח ממחשב של אוניברסיטת סטאנפורד בארה"ב. שנית, שהדואר נשלח למנויים של נטוויז'ן.

גם בטכניון קיבלו דואר זבל, ממישהו הנמצא בקשר עם צלחות מעופפות ומזהיר מפני יום הדין שתאריכו נקבע לעוד שבועיים. מהיכן השיג הממריץ המיני האלמוני את רשימת לקוחות נטוויז'ן, ורעו המעופף את רשימת משתמשי הטכניון, התפלאו קוראים החרדים לפרטיותם, האם רשימת הלקוחות מסתובבת לה "שם בחוץ"? אני מהמר שלא, ויש הסבר פשוט.

על פי מידע שבידי, הפצצת דואר הזבל הזו הגיעה גם לחשבונות שכבר אינם פעילים, וכיוון שכך, כנראה שהיא פשוט לוקטה מתוך האינטרנט, בעזרת תוכנת רובוט. ששון לוי, סמנכ"ל שירות לקוחות בנטוויז'ן, מאשר בתגובה לפנייתנו כי "נטוויז'ן לא מעבירה לשום גורם את רשימת לקוחותיה, כתובות הדואר האלקטרוני שלהם או כל מידע אחר".

הוא מוסיף ומספר כי החברה נוקטת גם בצעדים למניעת הפצצה. "כל כתובת ממנה נשלח דואר זבל נכנסת מיידית ל'רשימת ספאם'", אומר לוי, "ונחסמת באופן אוטומטי. החל מהרגע שהכתובת נכנסת לרשימה זו, היא לא תוכל לשלוח דואר אל שרתי הדואר של נטוויז'ן. 'רשימת הספאם' מתעדכנת מדי יום ביומו".

ההפצצה של לקוחות חברה זו או אחרת מתבצעת לאחר ליקוט כתובות מן האינטרנט, באמצעות רובוט הסורק ודולה שמות מן הרשת. רוצים להגן על עצמכם מרובוט כזה? תוכנה (לשרתים, לא לאתרים סתם) בשם wpoison "תרעיל" את הרובוטים הנכנסים בשרת שלך, על יד האבסתם באין־סוף כתובות דואר מתחלפות שהמשותף להן הוא שהן אינן קיימות. הרובוט ינסה לקלוט את כולן, ותקוות כולנו שזה יתקע לו בגרון.

http://ourworld.compuserve.com/homepages/home_cool/wpoison.htm

אקטיוינט: מעקב

שבועיים חלפו מאז דיווחנו על בעיית הרשיון של אקטיווינט. הבעיה: משרד התקשורת אסר על אקטיווינט להמשיך ולחבר לקוחות למערך האלחוט, ודרש פתרון ללקוחות הקיימים. ואכן, אולי מסתמן פתרון: יוסי מיבר, מנכ"ל אקטיווינט, מרגיע השבוע ואומר כי "מתקיים משא ומתן בין חברת בזק לאקטיווינט להעברת כל מערך האלחוט של אקטיווינט לבזק, והפעלתו על ידי בזק". נראה, כי יש נכונות מצד משרד התקשורת להסכים ל"הכשרת" מערך האלחוט של מנויי אינטרנט, על ידי הפעלתו על ידי בזק.

יש גם חדשות מבורסת נסד"ק: על פי מנכ"ל אקטיווינט, בימים אלה תתחיל להיסחר בבורסה זו מניית One Stop Car of Florida, Inc תחת הסימן OSCR. שמה של החברה יוחלף, לדבריו, לשם Actvnet Inc. המעוניינים לעקוב אחרי ביצועי המניה, ואולי אפילו להשקיע, יכולים לעשות זאת בכתובת http://quote.yahoo.com.q?s=OSCR&d=t

ועוד: באקטיווינט ציינו בפני השבוע, כי גם יובל דרור (לקוח החברה שביקר אותה בחריפות מעל דפים אלה) עצמו אינו מבקש לבטל את ההסכם שלו עם החברה – ומכך יש ללמוד, מן הסתם, על שביעות הרצון מן השירות, אפילו אצל הלקוחות שיצאו בתקשורת נגד החברה. אלא שלמעשה, יובל דרור, יחד עם עוד לקוח אקטיווינט, יאיר גולן שמו, באמצעות עו"ד דרור אורן, שרקדים השבוע על הכנת תביעה ייצוגית נגד חברת אקטיווינט, בסכום של מיליון וחצי שקל. הם לא מתכוונים לבקש את ביטול ההסכם בינם לבין אקטיווינט, אלא להפך: המטרה הראשית היא קיום ההסכם כלשונו, והמטרה השנייה היא לבקש פיצוי כספי על הכישלון במילוי ההסכם עד כה (איחורים, הפסד הזמן שנגרם להם, ימי עבודה, טלפונים ועוד). בשלב זה קשה להם להעריך את סכום התביעה, אך בהערכה גסה מדובר בסדרי גודל של מאות אלפי שקלים, ואולי אף יותר ממיליון שקלים. לצורך התביעה הייצוגית פרנים כעת שלושת הלקוחות של אקטיווינט לעשרות לקוחות החברה שיצרו עימם קשר, ומציעים להם להשתתף כתובעים בתביעה הייצוגית.

רצופים ברשת ☞ תשעה מתוך ה־14 סבלו ממניה־דיפרסיה ☞ שלושה סבלו מבולימיה ☞ ארבעה סבלו ממצבים שהיו קשורים בפרצי זעם בלתי נשלטים

המשך

מחפשים חבר לנשק?

כמעט כל משחק אפשר לשחק גם ברשת. איפה הכי כדאי, מה הכי מהיר, ואיך הבינו גם אתרי המשחקים שאם רוצים להצליח, צריך לתת למשתמש תחושה של בית

רונה שגב

כשמדברים על הדבר הבא, אוהבים להגיד "משחקי און־ליין" באינטרנט. זה מגוון, זה מהיר, זה ממכר וזה אף פעם לא נגמר. אבל למרות הדיבורים, הסטטיסטיקות מדברות על 3 מיליון משתמשים קבועים (לא הרבה, יחסית לתחזיות), וקצב גידול איטי של השוק.

סיבה אחת לגידול האיטי היא הבלבול הרב לגבי מהות המושג, מה זה משחק מחשב ברשת, איך משחקים משחקי מחשב, למה זה טוב. להרבה אנשים זה נראה משימה קשה ומתוחכמת שמתאימה רק למשתמשים מנוסים.

סיבה שנייה היא שמהרבה מקומות בעולם קשה מאוד לשחק את המשחקים המהירים יותר בגלל זמני תגובה איטיים. ישראל היא אחד מאותם מקומות. ובכל זאת, חבל לפספס את העולם המדהים של משחקי הרשת באינטרנט, קל מאוד להיכנס אליו, וגם לישראלים יש הרבה מה לעשות שם.

לבלות עם אנשים במוך

משחקי האון־ליין פותרים בעיה ידועה של שחקני מחשב. קנית, שיחקת, גמרת, מה עכשיו? כלומר, יש מספר ידוע של אויבים, יש תוכנית משחק קבועה מראש, ואחרי שנמצאו כל המקומות הנסתרים, כל האויבים הומתו, וכל הרמות מוכרות לשחקן כמו כף ידו, צריך לקום מהכיסא, לקחת את הארנק וללכת לחנות לקנות משחק חדש. והדברים האלה, כידוע, לא זולים בכלל.

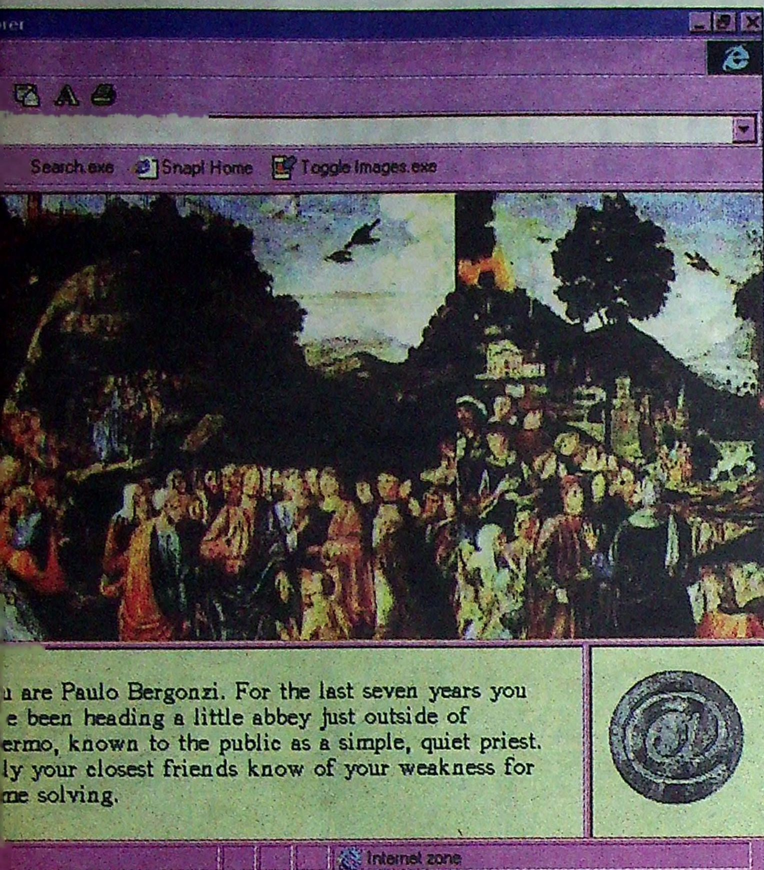
אבל היום, כמעט כל משחק שנמצא על המדפים, מצוייד באופציית משחק דרך הרשת. כל מה שצריך לעשות זה להתקין את המשחק, להתחבר לאינטרנט וללחוץ על כפתור ה־Multiplayer במסך הראשי של המשחק. מכאן והלאה התוכנה תדאג להכל.

באון־ליין לא צריך לקום מהכיסא. במקום יריב ממוחשב צפוי שחג בכרוניקה ידועה מראש של מעגלים ומבוכים מרובעים, מתמודדים עם בני אדם – לא מושלמים, לא צפויים, שונים, ובעיקר רבים. כמה שיותר רבים, ככה יש יותר עלילות שונות ומשונות במשחק. השחקן האנושי משנה דרכי פעולה ממשחק למשחק, ואין ספק שהסיפוק בלהרוג יריב אנושי ב"קוויק", או לנצח אחד כזה בשחמט, גדול בהרבה מאשר "להרוג" או "לנצח" מחשב.

אבל זה לא הסיפוק היחיד בכל האינטראקציה הזו. די מהר גילו החברות השונות שמ[illegible]י המחשב באינטרנט עונים על צורך נו[illegible] לא פחות חשוב: השאיפה להתחברות סביב מדורה אחת, על רקע תחביב משותף, נטייה משותפת, סטייה משותפת. ובהתאמה מושלמת לצורך הזה, הפכו אתרי המשחקים לאתרי מפגש המוניים לאנשים בעלי תחומי [illegible]יין משותפים – ברידג', שח, דמקה, או ר[illegible] מפלצות תלת־ממדיות.

כל זה טוב ויפה לשחקן אמריקאי או אפילו אירופי, אולם השחקן הישראלי שינסה להיכנס לחוג הסגור של שחקני האקשן ברשת יגלה שכמעט תמיד הדלת סגורה. המפתח הוא זמני תגובה. בכל פעם שעושים פעולה מסוימת במחשב, הפעולה הזו צריכה להירשם בשרת המרכזי ומשם להישלח לכל השחקנים האחרים במשחק. הזמן שנדרש לפעולה להגיע לשרת ובחזרה נקרא זמן תגובה. באופן טבעי ככל שהמחשב קרוב יותר, מבחינה גיאוגרפית, לשרת שמרכז את המשחק, זמן התגובה יהיה קצר יותר. וישראל רחוקה. זמן תגובה טוב מישראל הוא 400 אלפיות השנייה, מהירות שהרבה פעמים תשאיר את השחקן מישראל כצופה וירטואלי, בלובי של השרת, בלי אישור להשתתף במשחק. כדי לשחק בהנאה צריך זמן תגובה של מינימום 200 אלפיות שנייה.

משחקים אחרים, לעומת זאת, גמישים יותר מבחינת דרישות מינימום של זמני תגובה, פתוחים לקהל הרחב הישראלי ומומלצים מאוד. משחקי א[illegible]גיה שלא בזמן אמת, משחקי תפקידים, משחקי לוח וקלפים למיניהם, מציפים בהמוניהם את האינטרנט וברובם הגדול אפשר לשחק חינם.

פעילות חברתית נר[illegible]

האמריקאים הבינו כבר לפני שלוש שנים ששחקנים מחפשים לא רק יריב קשוח להילחם בו אלא בעיקר חבר לנשק. אתרים ושירותים כמו TEN, Mplayer, Engage, Heat.net ועוד, מציעים לשחקנים שירות מיוחד במינו. נניח שקניתם משחק מחשב חדש שמכיל אופציה למשחק רב משתתפים, ואתם מתים לשחק אבל אין לכם עם מי. כל אחת מהחברות האלו מציעה מקום שבו אפשר להיפגש עם אנשים המחפשים יריב למשחק ולשחק מולם בכל זמן. ולא רק זאת, החברות גם מציעות פעילות חברתית נרחבת סביב המשחקים השונים. תחרויות עם דירוגים, חדרי שיחה והתייעצות עם חברים לקרב במהלך המשחק, דירוגי שחקנים לפי רמות ניסיון, עיתונים פנימיים ועוד. בקיצור, קהילה וירטואלית תוססת שמרכז העניין שלה הוא אחד: משחקים.

TEN, שזכתה לחשיפה תקשורתית עצומה, היא רשת המיועדת למשחקים המתקדמים והפופולריים ביותר ברשת. אולם חוץ ממבחר עצום של משחקים דואגת TEN דבר ראשון לקהילה הווירטואלית שלה. השחקנים משובצים למשחקים על פי ניסיון ועל פי מהירות הקו שלהם. מר רוחב־קו יבדוק את זמן התגובה שלכם, פרצוף עצוב משמעותו: אתם יכולים לפטפט, אבל לא לשחק. אפילו שחקנים ישראלים, בשעות מסוימות במשך היום, ייתכן ויראו את הפרצוף השמח שמשמעותו "בוא נתחיל לכסח". מכיוון ש־TEN גובה תשלום של 19.95 דולק לחודש בשביל לשחק, קהילת השחקנים שלה היא קטנה יחסית אבל קבועה.

Mplayer, המתחרה הגדולה, הקימה שירות זהה כמעט לחלוטין, אבל אינה דורשת תשלום בעבור 95% מהמשחקים שלה. במקום תשלום חודשי, משלם המשתמש ב־Mplayer בחשיפה לפרסומות לפני ואחרי המשחק. Heat.net גם היא אינה דורשת תשלום, אך מציגה מבחר יותר מצומצם משתיהן, הממוקד מאוד במשחקי פעולה.

חברות המשחקים נכנסות למשחק

כשרק קמו חברות שרתי המשחקים, האמינו כל האנליסטים שזה הדבר הבא. כולם האמינו שקהילת השחקנים תתמכר לשירות ותהיה מוכנה לשלם בעבורו. כמה שהם טעו. במשך שלוש השנים האחרונות עברו השחקנים בקביעות משרת לשרת בהתאם לתנאי התשלום. באופן קבוע, בכל פעם שאחת החברות ניסתה להנהיג מדיניות של תשלום קבוע, באותו יום היא איבדה 95% משחקניה לשרת המתחרה. המשקיעים החלו לאבד עניין, אבל החברות שמפתחות את המשחקים התחילו להריח את הפוטנציאל השיווקי שנפתח לפניהן.

זה היה למעשה רק עניין של זמן עד שחברות המשחקים עצמן ייכנסו למשחק. הרעיון של שרת עצמאי שמשחרר את המשחקים שהוא מעוניין בהם לאינטרנט, וגובה מהחברות חלק נכבד מההכנסות מהתחום, לא בדיוק מצא חן בעיני חברות המשחקים. לפני שלוש שנים לא היתה להן ברירה אלא לשתף פעולה. אבל בשנה האחרונה, כשהטכנולוגיה התחילה להיות זמינה וזולה, הבינו רוב החברות שזוהי ההזדמנות לשים רגל בתחום. Blizzard היתה בין הראשונות עם battle.net שלה, שמאפשר לשחק ברשת את המשחקים המסחריים שלה, חינם.

במהרה הצטרפה לחגיגה EA עם Ultima Online, Activision (ראו כתבה בעמ' 10) החלה שירות למוצרים שלה, וזה רק קצה הקרחון. בינתיים החברות משחררות משחקים גם לשרתים הייעודיים וגם לשרתים שלהן, אך מכיוון שהן אינן דורשות כסף בעבור השירות, גם השרתים הייעודיים אינם יכולים לגבות תשלום, דבר שערער אפילו יותר את ההנחה שבשלב מסוים השחקנים יתחילו

איך נרשמים

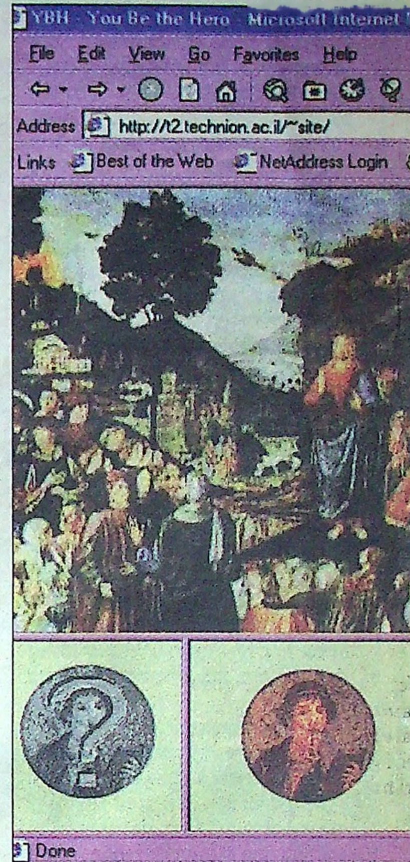
עצה חשובה למשתמשים חדשים: קיראו בעיון את ההוראות לפני שאתם מצטרפים למשחק רשת. אין דבר מעצבן יותר משחקן שנכנס למשחק רק כדי לגלות שאין לו מושג מה לעשות, ומתחיל להציק לשחקנים האחרים בשאלות.

תהליך ההרשמה הוא אחיד, בדרך כלל:

1. נכנסים לאתר.
2. נרשמים כשחקנים, נותנים שם, סיסמה וכתובת דואר אלקטרוני, רוב האתרים לא ידרשו יותר מזה.
3. בוחרים את המשחק שבו מעוניינים לשחק.

מכאן והלאה בדרך כלל השרת ידאג לכך שהתוכנה תרד ותותקן במחשב שלכם בלי כל התערבות מצדכם. בכל מקרה קיראו בעיון כל טקסט שמופיע בדרך.

או קניות מרובות ☞ שמונה התמכרו לאלכוהול, או חומר אחר, בשלב כלשהו בחייהם ☞ בקאמרון יש 2,000 אנשים שמחוברים לאינטרנט ☞ בקניה

לשלם על השירות.

ראו כך חברות השרתים לרשת, ומיהרו לתקוף. TEN הכריזה על הוצאת ארבעה משחקים המיועדים רק לרשת, כך שהמכירה נעשית באמצעות קניית שעות משחק. כלומר, אם אתם נכנסים לתחום שלי בשחרור משחקים לרשת, אני אכנס לתחום שלכם ביצירת משחקים. יש הבדל גדול מאוד בין להיות מוציא לאור מוצלח בתחום המשחקים לבין להיות ספק שירות באינטרנט, והרבה חברות גדולות וחזקות נפלו בגדול כשניסו להיכנס לתחום. המאבק בין השרתים לחברות המשחקים יהיה מעניין מאוד בשנים הקרובות, ובעיקר נחמד ורווחי לשחקנים. כדי לדחוף משחק ברשת, צריך לחשוף אותו למספיק שחקנים, כדי לעשות זאת צריך לאפשר לשחק אותו חינם. כל מה שצריך זה טיפונת לעקוב אחר מה שקורה ולשחק את כל המשחקים הלוהטים לפני שהם נכנסים למשטר חמור של תשלומים.

וכמובן, אי אפשר בלי מיקרוסופט, שכרגיל משחקת את המשחק הגדול והחכם ביותר, מבלי להשאיר דבר ליד המקרה. קודם כל וליתר ביטחון, היא הקימה שרת משחקים משובח המציע מגוון רחב של משחקים, ממשחקי פעולה ואסטרטגיה ועד משחקי לוח וקלפים, שנקרא Internet Gaming Zone. לצד זה, היא החליטה להיכנס חזק לתחום ההוצאה לאור של משחקים, על ידי קניית קבוצות מפתחים מצליחות מהתחום.

אבל המאבק הגדול שלה כרגיל הוא על פלטפורמות הפיתוח. DirectX מצד אחד, כפלטפורמת פיתוח משחקים מנצחת, ו־DirectPlay כפלטפורמת פיתוח למשחקי רשת, משתלטות לאיטן על הרשת, ומבטיחות למיקרוסופט, בטווח הארוך, את המלה האחרונה בתחום.

ומה בישראל?

אז איפה בכל הג'ונגל הזה ימצא השחקן הישראלי פינה חמה? ובכן, קודם כל כדאי לבדוק את האתרים השונים, לשוחח עם אנשים בחדרי השיחה, לנסות ולשחק משחקים, לפחות את אלה שאינם דורשים מהירויות גבוהות במיוחד של זמני תגובה, וככה סתם לרחרח מסביב. בכל אתר שכזה נוצרת קהילה וירטואלית אנושית מעניינת שכדאי להציץ בה. לא מומלץ להתרוצץ עם כרטיס האשראי ולהתחיל לשלם, אלא אם כן אתם בטוחים שתקבלו תמורה הולמת בעבור כספכם, ורוב השרתים לא יספקו לכם את התמורה הנדרשת.

וחוץ מזה, כאמור, יש מגוון אדיר של משחקים ושרתים שמתמחים במשחקי לוח וקלפים, שם תמצאו קהילות וירטואליות בוגרות יותר, ומעניינות לא פחות. אך לפני שניגש לקטגוריה זו של משחקים, נחמה קטנה לחובבי משחקי הפעולה הישראליים. נטוויז'ן מציעה אתר ראי של קלי בארץ. קלי היא טכנולוגיה המדמה רשת מקומית על פני האינטרנט, וכך מאפשרת לשחק כמעט כל משחק שתומך ברשת באינטרנט. אמנם כמות השחקנים עדיין קטנה מכדי ליצור שרת ממש מעניין, ושימוש בתוכנה יעלה לכם באופן חד פעמי 20 דולר, אך שווה בהחלט לנסות. יש שני שרתים המיועדים לשחקני "קווייק", אחד בנטוויז'ין ואחד עצמאי, והם בדרך כלל די מלאים.

חוץ מזה המבחר בישראל די עלוב, ואין משחקי רשת מרובי משתמשים. מה שכן יש זה אתר שבו אפשר לעוות פרצופים של פוליטיקאים שנקרא Wrap Them!. משחק הרפתקאות לא רע, Be The Hero שסובל מנטייה נוצרית קשה. וכמובן Zoola, שמאפשרת לכם להשתמש בתוכנת הארמון הידועה בגרסה הישראלית שלה. זהו פחות או יותר, וחבל שדווקא בישראל, עמק הסיליקון השני, מסרבות החברות בעלות האמצעים להשקיע את [illegible] כדי לספק שירותים איכותיים לקהל.

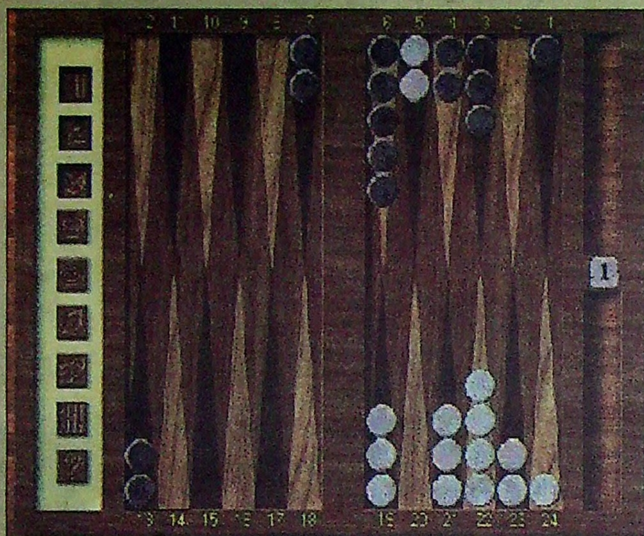
לוח וקלפים

כל אתר [illegible]טרנט שמציע משחקי לוח או קלפים בחינם, [illegible] בדרך כלל מפוצץ לגמרי. מדובר בליגה שונה לחלוטין מזו של משחקי הפעולה והאסטרטגיה למיניהם. הקהל מבוגר יותר, והשיחות בעניינים שונים קולחות, חוץ מאסטרטגיות מחיצת האויב וניסיונות התחלה בתוליים. ב־Internet Gaming Zone, תמיד תמצאו יריב ראוי לשמו בשחמט, שש־בש, דמקה, ברידג', לבבות, מלחמה, מונופול, ריסק ומה שלא תרצו. לא קורה שנכנסים ואין לפחות 3,000 אנשים שמשחקים את המשחקים השונים, חצי מהם לפחות משחקים משחקי קלפים ולוח.

מיקרוסופט דאגה שהאתר יהיה ידידותי ונוח מאוד למשתמש. כל שעליכם לעשות הוא לעקוב אחר ההוראות ולמלא את הפרטים כפי שאתם מתבקשים. התוכנה תדאג להוריד לכם את כל התוכנה הדרושה, להתקין אותה אצלכם במחשב, ולהביא אתכם במהירות למשחק שבחרתם.

אתר המשחקים של "יאהו!" מציע מבחר דומה. חוץ מהמשחקים שיש במיקרוסופט תמצאו שם בלק־ג'ק ופוקר. האתר משתמש בג'אווה כך שאין צורך בהתקנות ובהורדות מיוחדות. הכל צץ במהירות ובאופן אוטומטי – נוח מאוד למשתמש.

ולמי שכל זה לא הספיק, אפשר למצוא באינטרנט גם משחקי חידות, בינגו עם פרסים, פאזלים, טריוויה, זיכרון, מבוכים, כל מה שאפשר לחשוב עליו. חובבי ההומור השחור יכולים לשחק עשרות משחקים מעוותים כמו לחסל את ביל גייטס, או לשסף דמויות בכלי נשק שונים. כל מה שצריך כדי להגיע לאוצר הגנוז הזה, זה להסתכל ב־
yahoo/computers&Internet/games
ולהתחיל לנבור.

איך אומרים "מרס" בצרפתית

גם בקהילת השש־בש, המניע הנסתר הוא פלרטוטים

לפעמים, באמצע היום, בין פגישה למסמך, מתחשק לרדת לחוף מציצים ולשחק שש־בש. ככה סתם, להעביר שעה קלה ולנקות את הראש. אבל בשביל רוב האנשים מן היישוב זו לא ממש אופציה, ובאמת, בחוף יושבים רק הפנסיונרים, שנהנים מהחיים. אז מי [illegible]רוצה הפסקת ניקוי ראש יכול להת[illegible] לשש־בש הסייברי, בכתובת http://www.netgammon.com. תמיד אני מוצאת שם חברים, או זרים, שישמחו לקשקש ולשחק איתי, ועוד יותר – לנצח אותי.

כי זה באמת היתרון [illegible]ל המשחק על קהילות און־ליין אחרות שמתחברות לצורך פטפטת: תמיד נעים יותר לפטפט מעל לוח המשחק. וזה גם היתרון של משחק רב משתתפים על משחק יחיד – שהרי יש מספיק תוכנות מחשב למשחק שש־בש שבהן יכולתי לשחק עם עצמי – אבל אין כמו משחק מול אדם אחר, אפילו שאינני רואה את עיניו בזמן המשחק.

ממשק ידידותי ומיידי, המראה של הלוח וצליל הקוביות, ממש עושים חשק. כל המידע – לגבי השחקנים, הטורנירים והדירוגים השונים – זמין. אלפי מנויים יש ל"נט־גמון", וכמעט בכל שעה יש שם כמה מאות מחוברים, וכמה עשרות משחקים המתנהלים בו בזמן.

אבל מה שהכי נחמד זו האווירה, הקהילה שצמחה שם. אולי בזכות מייסדי האתר הצרפתים הנחמדים, אולי בזכות ישראלים, טורקים וערבים שנפגשים שם, וכן אמריקאים וברזילאים רבים. פשוט נחמד להיות שם. הקהילה הזו נוקטת בכל דרך אפשרית של הישרדות, בלי תיאום מגבוה. אם מישהו מעכיר את האווירה או בורח ממשחקים לפני סיומם, הוא מנודה מיד. שפה פרטית של היישוב הזה – קיצורים וסימנים מוסכמים – נלמדת במהירה תוך כדי שיחה בערוץ הפטפוט. למשל, GG זה Great Game, ו־GL – Good Luck. וכשאכלו אותי ואני מחכה בצדי הלוח כדי להיכנס מהתחלה, זה נקרא שאני רוקדת. "You Dance", אומר הסאונד במבטא צרפתי, ואין־סוף בדיחות נרקמות סביב הריקוד הזה.

יש שיחות נימוס, ויש שיחות פלרטוט, כי זו בסופו של דבר מה שמעניין גם אנשים שבאים לבית קפה כדי לשחק שש־בש. באזור המפגש נמצאת רשימת הנוכחים – כל אחד והכינוי שבחר לעצמו, הדירוג שלו, דגל המדינה ממנה הוא בא וסימן של זכר/נקבה. אולי זה הכפר הגלובאלי, אבל עדיין חשוב לאנשים מאיפה באתם. וכן, הרוב משחקים עם בני המין השני, וכמעט כל שיחה מתחילה בשאלה "בת כמה את?". בין השחקנים מפוזרים גם רובוטים, שמשחקים עם מי שלא מצא פרטנר. הרבה פעמים חשבתי שאם גם הרובוטים היו מסומנים בסמל של זכר או נקבה, אז היו משחקים איתם הרבה יותר – מבני המין השני כמובן.

הבעיה, כמובן, היא ההתמכרות. אינטרנט זה דבר ממכר, שש־בש זה דבר ממכר, פטפוט עם אנשים נחמדים זה דבר ממכר. שלושה חודשים חינם, ואחר כך – 3 דולרים לחודש. המחיר הוא לא הבעיה, אלא הזמן ומשאבי המוח המתבלים. ליהנות ולהיזהר.

נאורה שם־שאול

Internet gaming zone, של מיקרוסופט
http://www.zone.com/asp/default.asp
- TEN
http://www.ten.net
- HEAT.NET
http://www.heat.net
- יאהו! משחקים
http://play.yahoo.com
- Mplayer
http://www.mplayer.com/

- משחקים בנטוויז'ן
http://games.netvision.net.il
- זולה
http://zoola.co.il
- קמטו פוליטיקאים
http://pluto.mscc.huji.ac.il/~msatarno/warp.htm
- היה גיבור
http://t2.technion.ac.il/~site
- ברידג'
http://www.okbridge.com

יש 5,000 מחוברים ■ בארצות הברית יש 44 מיליון ■ באינדקס "יאהו!" רשומים 10,617 צ'אטים, ב־236 קטגוריות שונות ■ 98 חדרי צ'אט פעילים

המשך

לרוצחים הרבה יותר כיף

"אולטימה און־ליין", המשחק רב המשתתפים הגדול ברשת, הופך מעולם אבירים אלטרנטיווי למרחץ דמים בנוסח "קוויק"

איימי ג'ו קים, WIRED

הלילה, כבכל לילה בשמונת החודשים האחרונים, ייכנסו עשרות אלפי שחקנים ל"בריטניה", יקום דמיוני און־ליין. הם ירקמו לעצמם חיים כמרפאים, לוחמים, מכשפים ובני בליעל. לגיון לילי זה, המתכנס מכל העולם, הפך את "אולטימה און־ליין" (UO) למשחק הרשת המצליח ביותר בהיסטוריה הקצרה של הז'אנר: יותר מ־100 אלף עותקים של UO נמכרו בשלושת החודשים הראשונים להפצת המשחק. UO הוא מאסיווי: כל אחד מעשרת השרתים שלו מסוגל להכיל 2,500 שחקנים בו בזמן (זאת בהשוואה ל־200 שחקנים, שהיא היכולת המקסימלית של שרת Quake II של חברת התוכנה id). יש לילות שבהם יותר מ־41 אלף שחקנים מקושרים לרשת בו בזמן. יותר ממחציתם מתחברים מדי יום.

אולטימה און־ליין אינו משחק התפקידים רב המשתתפים הראשון ברשת – כבוד הניתן בדרך כלל ל"דיאבלו" (Diablo) או "מרידיאן 95". ומאז זינקו מפתחים אחרים לזירה של המשחקים רבי המשתתפים. EverQuest של סוני, עם גרפיקה מרשימה ומנוע אמיתי של שלושה ממדים, צפוי להיות מתחרה משמעותי ל־UO. Asheron's Call, משחק דומה, יהנה מיתרונות השיווק השריריים של מיקרוסופט. שמועות רוחשות גם סביב "טרה", המשחק האינטראקטיווי של קאון (Kaon), שפותח על ידי עובדים לשעבר בחברת BBN, שיצרה מדמים צבאיים בשביל משרד ההגנה האמריקאי.

UO הוצגה בספטמבר האחרון במסע פרסום אדיר בעל ממדים הוליוודיים. והמשחק אכן מספק את התמורה הוויזואלית. הערים, היערות, והמבצרים של בריטניה מעוצבים לעילא ורוחשים פרטים: אפשר לקחת ספר ממדף בספרייה ולקרוא בו, או לשחק משחק דמקה בפאב. היצורים והאנשים מצוירים בצורה מקסימה; השימוש בפעלולי קולות וצלילים [illegible]ה בצורה חסכונית ויעילה. רקיעות [illegible] נשמעות בזמן ששלושה אבירים חולפים ברכיבה על גבי סוסים, שכמיותיהם מתנופפות ברוח הקלה. אחר כך עובר לו בדרך דב כבד הליכה וכלב מרופט.

הטריטוריות של אולטימה און־ליין הן הנרחבות ביותר בעולם המשחקים המקוונים. בריטניה תופסת כ־23 אלף מסכים, עם 15 ערים גדולות, תשעה מקדשים, שבעה בתי אסורים ואזורים פראיים נרחבים ובלתי מוכרים.

אזרח של ארץ רחבה זו נולד עירום ואוסף בגדים ורכוש, אם על ידי ייצורם, קנייתם או גניבתם. בעזרת אימון, הופכים השחקנים בהתמדה ליותר חזקים ומוכשרים – והדבר מתבטא בין השאר בלבושם. בכירות וידע במשחק מקבלים ביטוי גרפי מיידי: הבגדים הם אלה שמגדירים את האיש או האשה.

אז מה הבעיה? כמה שבועות אחרי שהופצה UO, שחקן ששמו "מודרי הדרקון" יזם את ההצגה הפומבית הראשונה של חוסר צייתנות אזרחית, כדי להסב את תשומת הלב לתגובה הנרפית של אוריג'ין לבאגים בלתי פתורים בבריטניה. מאות שחקנים התאספו בבירה, הפשיטו את דמויותיהם, והתפרצו לארמון של "לורד בריטיש", הוא ריצ'ארד גאריוט, היוצר האמיתי של סדרת אולטימה. בארמון שתו השחקנים לשכרה, גרמו אי סדר בחדר המלכות של לורד בריטיש, ומחו בקול רם, למרבה השעשוע והפליאה של מפתחי המשחק. השחקנים, במלים אחרות, החלו להתנהג כמו אזרחים בכל מקום.

אולם הדילמה האמיתית משתרעת הרבה מעבר לבאגים. ג'וני וילסון, מעריץ גדול של סדרת אולטימה שממנה יוצאת UO, רואה במשחקי תפקידים משלים אתיים־אינטראקטיוויים. "משחקי אולטימה הטובים ביותר גרמו לאנשים להבין שלפעולות שלהם יש השלכות", הוא אומר, "ושהחיים אינם שחור ולבן". וילסון הוא העורך הראשי של מגזין "עולם משחקי המחשב", הוא לומד תנ"ך ויש לו דוקטורט בלימודי הברית הישנה. הוא התחיל לשחק מתוך האמונה ש"משחקי תפקידים יהפכו לדת האמיתית של המאה ה־21".

אבל, לדבריו, האנשים שמאחורי UO הזניחו, בגלל האובססיה שלהם למציאותיות, יצירת חווייה משמעותית ומוסרית לשחקנים: נושאים דרמטיים או הרפתקאות המונחות על ידי מטרות אציליות, או אפילו שיטה של תגמולים אזרחיים. אין מחסור במציאות במשחק הזה. הבעיה היא, שפעילויות לא־אלימות רבות ב־UO הן מציאותיות עד כדי שעמום מרדים: מי שבוחר להיות חייט יכול אמנם להרוויח שכר הוגן, אולם רק אחרי שעות מרובות של תפירה מייגעת. ואין תמריץ מוסרי להיות חייט – או לעסוק בכל מקצוע מכובד אחר. אז למה להיות חייט? למעשה, למה לא לארוב לחייטים? ואכן, מספר גדל והולך משחקים ב־UO פשוט כדי להרוג כל מה שזז.

לאן נעלמו שמונה המעלות

אולטימה און־ליין, הבטיח ריצ'ארד גאריוט במקור, תהיה "מקום קס[illegible] ונושם, שבו יוכלו אנשים לבנות חיים אלטרנטיוויים אמיתיים". יותר מ־2.5 מיליון עותקים של שמונה הגרסאות הראשונות של אולטימה נמכרו ברחבי העולם. גאריוט רואה את אולטימה און־ליין כהמש[illegible]כעי של מורשת משחקי אולטימה, שבוס[illegible] "שמונה המעלות של בריטניה": חמלה, גבורה, כבוד, כנות, רוחניות, הקרבה, צדק וצניעות.

אולם כדאי למעריצים מוסריים של משחקי תפקידים לבדוק את חוונם האוטופי ברדלת הכניסה. באולטימה און־ליין של היום, נראה כי רבים מאלפי השחקנים הגולשים פנימה מדי לילה מעולם לא שמעו על שמונה המעלות. בריטניה מלאה ברוצחי "קוויק" מוכי טירוף, אכזריים, בעלי אצבעות מעוותות, המוכנים לרצוח את כל מי שהם רואים.

גאריוט רצה להדגיש את המעלות, אולם הוא ברא עולם מקוון שבו קל, מפתה ורווחי לבצע פשעים קטלניים. למעשה, כה קל להרוג מטייל חבר בבריטניה, עד שהתופעה הנפוצה במשחקי המחשב של הרג שחקנים (PKing – Player Killing), כמעט שהשתלטה על המשחק. מרבית התרבות המתפתחת של UO סובבת עתה סביב הניסיון הפשוט להישאר בחיים. עם זאת, יש לציין, בבריטניה יש חיים אחרי המוות. כששחקנים מתים הם הופכים לרוח רפאים, ועליהם לבחור בדרך אחת מני רבות כדי לקום לתחייה: החל מביקור במקדש ועד קבלת כישוף ברמה גבוהה משותף למסעות או ממרפא.

אולם דרך הפשע נותרה מפתה הרבה יותר. כריס הולי הוא תלמיד תיכון שכבר בילה שעות רבות ב־UO, ויותר מכך במשחק "קוויק 2". "הבעיה הגדולה ביותר עם UO", הוא מציין, "היא שלשחק איש טוב משעמם מאוד. לרעים הרבה יותר כיף".

הולי רכש את אולטימה און־ליין כשהמשחק רק יצא לשוק. "בימים ההם", הוא אומר (בהתייחסו לתקופה של לפני כמה חודשים בלבד), "מאוד נהניתי לשחק. התחלתי כחוטב עצים ומהר מאוד התקדמתי במשחק". הוא נהנה מייצור ומכירת קשתות, אולם בתוך כמה שבועות הצטמצמה אוכלוסיית המפלצות כתוצאה מציד מופרז, ובעלי החנויות לא רצו לקנות עוד קשתות.

מתוך שעמום החל הולי לחקור צדדים אחרים של המשחק. בשעה שהתאמן בכשפים, הוא הטיל בטעות כישוף שהותיר אותו עם סימן של שחקן רשע. למחרת, כשהגן על עצמו מפני התקפה, הוא תקף בטעות את השחקן הלא־נכון, והשחיר עוד יותר את שמו. בתוך כמה ימים, הוא חבק לגמרי את הצד האפל, וזכה במהירה לתואר "לורד האימה". הוא לא היה יכול יותר להיכנס לערים, ושחקנים חדשים ברחו בפחד כשהוא התקרב. אולם להפתעתו הרבה, הוא התחיל ליהנות. "להיות איש רע זה כיף מאוד – יש יותר מה לעשות, יותר אפשרויות לחקור. עדיין יוצא לך להסתובב עם הרבה אנשים נחמדים, רבים מהם מעניינים יותר מהשחקנים הטובים שהייתי מסתובב איתם קודם לכן".

התפתחות זו עולה בקנה אחד עם תפישתו המקורית של גאריוט לגבי משחקי מחשב מקוונים. "כשיצאנו לשוק לראשונה עם UO, שמנו לנו למטרה לבנות עולם שיתמוך בשחקן הרשע כממלא תפקיד לגיטימי", הוא אומר. לדבריו, "שחקנים הבוחרים בחיי פשע בסופו של דבר הופכים למפלצות חזקות ואינטליגנטיות – דומות למפלצות אחרות בעולם אך מתוחכמות מהן, כי הן שחקנים אנושיים אמיתיים".

כחלק מהמאמצים הרבים לבלום את המגיפה המתפשטת יצרה אוריג'ין מערכת תגמול לפיה שחקנים "טובים", שהוכיחו כי הרגו רוצח שחקנים (PKer), זכו בפרסים כספיים ובמעמד. החבר'ה הטובים התנהגו יותר כמו החבר'ה הרעים – והיה להם כיף מאוד תוך כדי.

רצח רחוב

הפרדוקס של אלימות בעולמות מקוונים הוא שבשעה שהיא מייצרת שערורייה מוסרית, היא גם מעודדת שחקנים להתגודד יחדיו לקבוצות הדוקות של חברים. קבוצות אלה – שבטים, מטות, משפחות או גילדות – הן המאפיין האמיתי של תרבות בריטניה, ואולי של תרבות האון־ליין באופן כללי.

מודרי הדרקון חבר זה זמן רב ב־Talons of Justice, גילדה שנדדה ל־UO ממשחק מקוון אחר, "דיאבלו". לילה אחד הוא הציע לקחת את דמותי, DarkStarr, לחנוכת מגדל הגילדה החדש. מישהו הביא עוגה, ואפילו DarkStarr הוסיפה שני קתלי חזיר שהיו בתיקה. בקבוקי שמפניה עברו מיד ליד, וגרמו לכמה חברים חדשים לדבר בקול רם ולהיתקל זה בזה. כבר היה מאוחר כשלורד ויליאם הודה באדיבות ל־DarkStarr על השתתפותה, ומודרי ליווה אותה בידידות חזרה העירה.

למחרת בערב למדה DarkStarr שיעור נוסף. "אחוות חורשי המזימות" היא קבוצה של רוצחי שחקנים צמאי דם ושל דתיים פנטיים מסוכנים. Xavori, בן בליעל ידוע לשמצה ושחקן תפקידים משוכלל, הזמין את DarkStarr להצטרף לאחווה לערב של הילולת אלימות (ובכן, אז זה נשמע רעיון טוב). השניים עשו את דרכם למטה הגילדה. כשהגיעו, האחים עמדו מסביב, ומדי פעם בפעם ירו כדורי אש זה על זה. הם התגודדו סביב DarkStarr – "מי החדשה? זו נקבה?" – וסיפרו בדיחות גסות. כדי לשעשע את DarkStarr הם הרגו מרפא נודד, אכלו כמה מחלקי גופו, והקריבו את הגופה לשומר הרשע. ואז הטיל Xavori קיר אש לוהט ב־Bubba, אולם בגלל איחור של השרת (או אולי כיוון לקוי) הוא פגע במקום זאת ב־DarkStarr, והרג אותה במקום.

המארחים התאספו סביב, והביטו באימה רגעית בגופה המוטלת תחתם. אחד מהם זעק, "הרגת את הכתבת של ה־Wired, יא טמבל!"

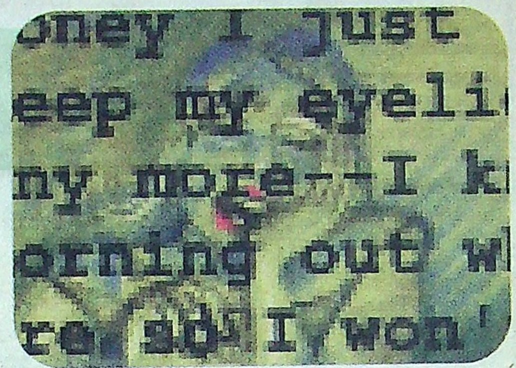
רצח רחוב. סוף מתאים, כך נדמה, למסע בבריטניה בימים אלה. אז מה אמרנו על שמונה מעלות?

ב"יאהו! צ'אט" יום ראשון, 7.9, שלושה אנשים בחדר הצ'אט של "אוננות קיצונית" (Extreme Masturbation). שלושתם גברים. שלושתם מרוצים מעצמם

המשך ◄

"הצפון נגד הדרום בטריוויה מסעירה, המפסידים מתפשטים, חדר 19"

"תמיד, בכל שעה שהבדידות מכה, היה שם מישהו לדבר איתו. עד מהרה לומדים לזהות מצבי רוח לפי סימנים קטנים כמו פיסוק וריווח בין שורות. עד מהרה, יודעים כמה אכזריים הפערים בין המסכה הווירטואלית המחייכת לקמטים שתחתיה". וידוייה של מארחת בפורום למבוגרים בלבד

אריאנה מלמד

חיים און־ליין

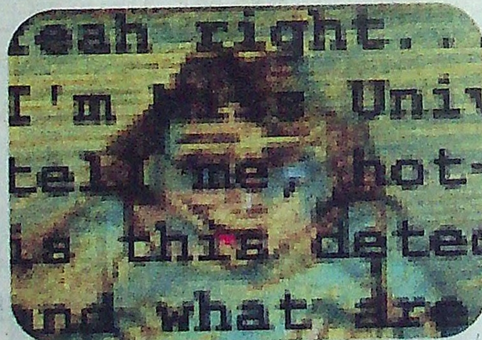
בפעם האחרונה שנכנסתי לשם, רק כדי לבדוק אם הסיסמה שלי עוד עובדת, קידם את פני באנר חייכני שבישר על שינוי הכתובת. הלכתי בעקבות העכבר, טעינו קצת במבוכי הווב, ובסוף מצאנו: אבל במקום הלוגו המוכר, הדיסקרטי, קפצו אל המסך שלי תלי־תלים של שדי סיליקון ופיות לחים ופעורים שהיו מחוברים איכשהו לעלמות חן בתנוחות בלתי אפשריות, ורק בצד שמאל למעלה, בקטן, עוד אפשר היה לזהות רשימת כינויים של אנשים שפעם, לא מזמן, ביליתי איתם שעות רבות מדי, כל יום. השיחה לא ממש קלחה: חיכיתי שמישהו יזהה את הכינוי שלי, אבל כשזה קרה ו"דולסיניאה" שלחה לי הודעה ושאלה אם אני האריאנה שהיא מכירה, אמרתי לה "לא" וכיביתי את המחשב. גדול ונאה הוא עולמנו הווירטואלי, וכמה טוב שאפשר להיפרד ממנו בלחיצת כפתור אחת.

אם תרצו, זהו "וידויה של מארחת בפורום למבוגרים בלבד". בזמן שנדמה כבר כהיסטוריה עתיקה, כלומר, שנתיים ומשהו, ואני זוכרת את הרגע המדויק וגם את התירוץ הראשוני. האפשרות להתחבר לשירות מנויים יוקרתי ויקר מחוץ לווב הגיעה יחד עם המודם החדש, בתקליטור שסיקרן אותי, והיה קל ופשוט ונוח והופ – אני בפנים, משוטטת בין עשרות אתרי שיחות ומוקסמת לראשונה מן השורות המרצדות על המסך, כי מאחורי כל שורה יש אדם, אי שם ביקום המאוכלס בין ניו זילנד לטימבקטו, והנה אני משוחחת איתם בשורות כתובות בזמן אמת וזה נחמד ומרגש ומצחיק מפני שלולא הטכנולוגיה לעולם לא היינו נפגשים, ומפני שאינני יודעת עליהם דבר ובכל זאת אפשר לדבר, למשל, על יחסי הכוחות בפוליטיקה היפאנית, על שיטות לאיטום הגג או על אופנועים.

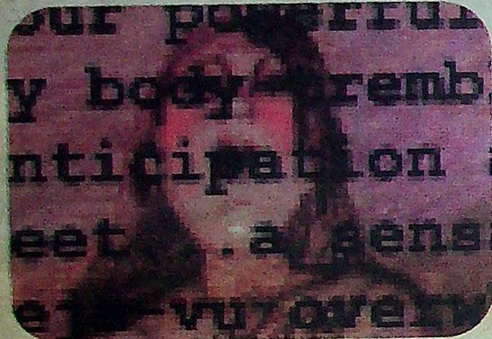
אבל אני, שלא באתי לשם כדי ליהנות, חיפשתי משהו אחר: מקום שבו אנשים מפתחים יחסים קרובים זה עם זה למרות המגבלות והאילוצים, אתר עם דרמות אנושיות, אקשן וקהילה של ממש. רציתי לכתוב סיפור המתרחש כולו באתר כזה. לשם כך הרי צריך לאסוף חומר גלם, להכיר את הנפשות הפועלות, להתנסות בטכנולוגיה – רק אחר כך יושבים וממציאים את מה שכבר קיים. קראתי לעצמי בשמי האמיתי, בניגוד לאתוס המחייב כינויים מדליקים, והצטרפתי.

אפשר לתאר את האתר כמין מתנ"ס לגדולים. היו בו אזורי שיחות פומביים, כמו "הבאר השכונתי", "הג'קוזי", "חדר המשחקים", שבהם נכנסים, אומרים שלום ומנסים להצטרף לדיון מחויך ומלא קריצות: מי שמתמיד הופך לאחד הקבועים, כזה שמתקבל בשמחה ובחיבוקים וירטואליים לרוב על ידי הקבועים האחרים. ראיתי מבוגרים בהחלט מיושבים בדעתם נכנעים לקסם הילדותי של המערכת ומציעים זה לזה בירה וירטואלית, ספל מצויר עם קצף והכל, ועוד אחת ועוד אחת – שאז אפשר כבר להעמיד פני מבוסם, להתנהג לא ממש יפה, לצבוט למישהי באופן לגמרי וירטואלי בעכוזה, ולקוות שהמארחים באתר לא יגרשו אותך, שכן היתה בידיהם פיסת תוכנה שהעיפה את המטרידים, מנבלי הפה, הילדים שהתחזו למבוגרים, הניאו–נאצים המגעילים, ההאקרים המעצבנים, החולירות הסקסיסטיים וכל מי שהתחשק להם, פחות או יותר. המפעילים – חברה מסחרית שהרוויחה הון לא קטן מעצם שהותם של המשתמשים באתר – רצו ליצור אווירה נוחה, בטוחה וביתית. לעתים קרובות הצליחו. מאות מכורים מחמש יבשות שרצו שם שעות ארוכות ביום.

זר לא יבין זאת, היו המכורים אומרים זה לזה מדי פעם, ובצדק. אשתו של "חיית כיס", טייס אוסטרלי ביישן בן 57, זרקה לו את המחשב לבריכה המשפחתית וקבעה שהוא חולה נפש. כשהתינוקת של דייזי מתה מסרטן, ימים ספורים אחרי שכולנו שלחנו מכתבי תנחומים, היא עלתה לאתר ופחות או יותר נשארה בו בכל שעות העירות שלה. "אתם המשפחה שלי עכשיו", כתבה, ובניו יורק, אוקלנד, סאו פאולו, בון ותל אביב הזילו דמעות ליד מסכים. בעליצות, בהתרגשות עקבנו אחר סיפור האהבה המתפתח בין דיוויד ורובין שעוד מעט קט ייפגשו בעולם התלת־ממדי לראשונה, והם אמורים להינשא יומיים אחרי הפגישה הראשונה. בלילה שבו שמענו מדראזי שמריה בלעה זה עתה כמות בלתי ידועה של ואליומים וצריך לאתר אותה, לא היה מי שהעז לכבות את המחשב: כל מי שהיה ידיד שלה התכנס בקבוצה סגורה, ומפעילת האתר דיווחה לנו מדי פעם: הנה, מצאו את הכתובת שלה. צלצלו למשטרה. הם בדרך. הם הצליחו לפרוץ את הדלת שלה ומצאו אותה חסרת הכרה. היא בבית חולים: שטיפת הקיבה הצליחה. מריה תחייה. שמונה שעות ישבנו, אנשים שמעולם לא פגשו זה את זה, באינטימיות הזו שחווים רק בעת אסון משותף, והחלפנו טלפונים ונשבענו שאף אחד מאיתנו לעולם שוב לא יצעד לבדו ושאם קשה למישהו, לא חשוב היכן ובאיזו שעה, תמיד

יוכל להתקשר כדי שלא נגיע למצב כזה. זה היה הלילה של הסודות הגדולים: הדיכאון הקליני, האב שירה בעצמו לעיני בנו בן ה־6, האשה האלכוהוליסטית. לשעות אחדות היינו החברים הכי קרובים בעולם.

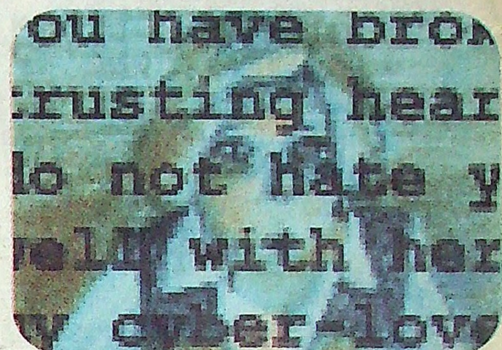
"שמתי לב לכך שאת מבלה כאן המון זמן", כתב לי יום אחד אלוהים, הלא הוא מנהל העל והבעלים של האתר. "היית רוצה להצטרף לצוות שלנו?", מיד אמרתי כן והוחתמתי על הצהרת סודיות. מבפנים, הקרביים של המתנ"ס הידידותי הם מערכת היירכית נוקשה ולא נעימה, שכמוה יש היום רק באתרים ייעודיים "בטוחים", נניח, כאלה שקהלם הוא ילדים בלבד, וצריך להגן על תומתם. לא ידעתי למה אני נכנסת, לא שיערתי שבמשך שבועות אשנן את כללי ההתנהגות הנאותים של מארחת, שאלמד פרוצדורות סדורות לטיפול באיומי התאבדות, שיסבירו לי כיצד מזהים חולירות ואיך לבעוט אותם החוצה, שיעבירו לי קורס מרוכז בפלירטוט, שכן אשליית הקרבה, ההפתעה הנעימה הזאת של זר שמגיע לאתר ומקודם בברכה ומציעים לו לשחק "אמת או חובה למבוגרים" או "סטריפטיז טריוויה", היא־היא הבסיס למכונת הכסף. מי שמגיע – מוקסם, והמונים־המונים נשאבו אל תוך הקסם ולא רצו ללכת הביתה. וכן, היתה להם גם האופציה המדליקה להכיר מישהי בבאר הווירטואלי, לשלוח לה הודעה פרטית בצד, להתחיל לדבר, להשתעשע בפלירט ואחר כך, אולי, בסקס מדהים בשורות כתובות, ואולי אפילו להיפגש.

דולסינאה ואימיקס עשו את זה. היא בת 36 מוויסקונסין והוא בן 20 מאמסטרדם, וכולנו היינו דודים של הילד שהכרנו עוד מן האולטרסאונד שהשניים העלו לגלריית התמונות באתר; דיוויד ורובין עשו את זה, ובתוך שלושה ימים התברר שדיוויד כלל אינו מי שאמר: הוא נשוי, לא באושר, נסחף לאתר ולא ידע כיצד לצאת מן העולם הסגור שבו "אמת" יכולה להפוך, בכמה הקשות מהירות במקלדת, לערך גמיש, נוזלי כמעט. הסיפור מצוי כרגע בצנרת של בית משפט בוויסקונסין, ורובין בחרה לשקם את הריסות חלומותיה בשיבה אל האתר. דיוויד נעלם. רובין כינסה את הבנות שהיו חברותיה לקבוצה ושם סיפרה להן הכל וביקשה מהן להיזהר. אבל איך אפשר, כשכוחן המשכר של מלים כתובות, בצד הביטחון היחסי שיש לך, כאשה, שאי אפשר להטרידך והמנהלים יעזרו לך להיפטר ממטורפים אמיתיים – יוצר תקווה שכאן, אולי דווקא כאן, יש גם בשבילך סיפור טוב וסוחט דמעות כמו של דולסינאה ואימיקס. פלא שהשניים קודמו בהיררכיית הצוות וגם נתבקשו לספר את סיפורם האישי כדוגמה למאמינים?

(http://www.ntcweb.com/extreme). באותה השעה, בצ'אט לבני 50 פלוס ב"אקסייט" נמצאים תשעה אנשים. גם הם מרוצים מעצמם (http://chat.excite.com). המסר

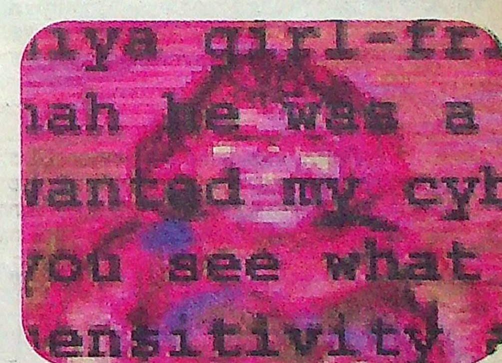
והמארחת, זו שסבלה מנדודי שינה כרוניים, היתה מתחברת חמש פעמים בשבוע, בשעת חצות, ומארגנת את החדשים למשחקים אידיוטיים ומשובבי לב. "הצפון נגד הדרום בטריוויה מסעירה, המפסידים מתפשטים, חדר 19", ובתום שעתיים של חלוקת קשב אינטנסיווית בין אלה שלא יודעים איזה כפתור עושה מה, אלה שלא מבינים את השאלות, אלה שנעים להם לכתוב את המלים "מותק, רוצה זיון", ואלה שמשתעממים מן הקצב האיטי לעתים של המשחק – כולם קופצים לבריכה הווירטואלית תוך שהם נפטרים, במלים, מבגדיהם, ומצחקקים כילדים ומתארים, בלי גסויות מיותרות, מה הם עושים זה לזו.

טפשי? תחשבו לרגע על מיגל, עורך דין ממקסיקו סיטי, בתקופה של מיתון מחריד, יושב במשרד שלו ומנסה שלא להשתגע; או על ננסי, שרק מעטים ידעו כי היא רתוקה לכיסא גלגלים; או על מארק, שבעיני רוחו הוא עדיין לוחם ביחידת

קומנדו עתירת מעללים, למרות שבחיים הוא בסך הכל מפעיל מערכת מחשב בחברה שמייצרת חזיות. כולם יכלו, לשעה או יותר, להתעטף באנונימיות היחסית של האתר ולהיות מי שהם רוצים להיות באמת: חכמים ומצחיקים, יפים ופנויים. כך שכריס יכול היה להתחבר גם כ"אמאנדה", ולבדוק עד כמה אפילו גבולות המין נוזליים, כשלא צריך לעמוד מול האיש או האשה שהם מושא הפנטסיה שלך.

המארחים לא היו אמורים לכייף. למרות שבמהלך משמרת של חמש שעות לא עוזבים את הכיסא, מדובר בעבודה מפרכת שמותירה פרקי אצבעות כואבים, עיניים דומעות מעייפות, מוח ריק לגמרי לאחר מאמץ מרוכז וניסיונות לטפל ב־15 הודעות בבת אחת, תוך כדי פיקוח על חדר וירטואלי ובו 20 אנשים, שכולם מדפיסים במהירות כזו, שהמסך מתמלא שורות מרצדות ובכלל אי אפשר לעקוב. התמורה הסתכמה בזכות לבלות באתר כמה שרוצים: כל האחרים, מחוץ להיירכיה, שילמו 3 דולר לשעה. את המיוחסים טרטרו באין־ספור פגישות לגיבוש מוטיבציה ולשינון כללים חדשים ולתכנון משחקים חדשים ומסיבות פיג'מה וחגיגות כריסטמס וערבי טוגה ומה לא, העיקר שהחדשים יהפכו לזבובים כנועים על נייר דבק, ועוד יחשבו שזה נהדר.

הדרמות הגדולות באמת היו סמויות מן העין: בשיחות פרטיות, אחד על אחד, אנשים במיטב שנותיהם הניחו לבבות מפרפרים על מסכים של זרים גמורים. דיסקרטיות היא רעיון נחמד, אבל כשאפשר לספר, בשיחה פרטית נוספת, מי אמר מה למי, מבלי שהאומרים יידעו שמדברים עליהם – הפיתוי עצום, וחבורה לא קטנה של נשים ידעה כל מה שקורה, לעתים עוד לפני שזה קרה.

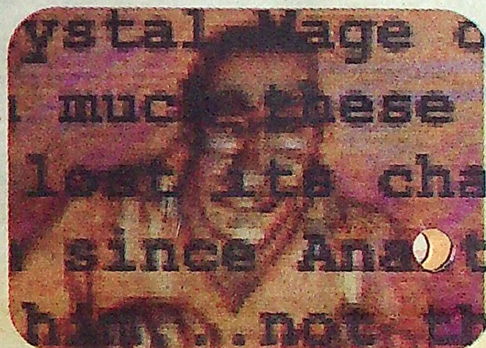
כך צריך היה להעמיד פנים שאני נדהמת ונרגשת כשמארק בישר על אירוסיו הקרובים לסילביה שהכיר באתר, למרות שידעתי כבר מסילביה שמארק ביקש ממנה לא לספר, וגם ידעתי מהבנות שזה לא יעבוד, והן צדקו. וכשז'אן פול

הלוקסמבורגי, עלם בן 20, אמר ליותר מדי בנות שהוא אוהב אותן לנצח, עשינו לו תרגיל בבאר הווירטואלי שהשאיר בו צלקות כאלה, ששוב לא ראינו אותו. אבל בדרך כלל נשמר שם שקט תעשייתי, בשטחים הציבוריים של האתר: חיבוקים ונשיקות, אין־ספור גביעי שמפניה עם בועות מצוירות, היי־פייב בין הבנים ונשיקות על הלחי בין הבנות. עולם נפלא בקופסה.

רק מי שלא חווה מימיו רגע של בדידות קיצונית יאמר שכולנו מטורפים. הרי יש לו לאדם שעות כאלה, בדרך כלל בלילה, שהוא תוהה אם ביקום מצוי עוד מישהו שאפשר לשמוע את קולו, חוץ מהשעון הדובר. בכל ארץ מסודרת יש שעונים דוברים ולילות שלא נגמרים ואנשים עם מחשבים ותהיות. חיממתי את השלום עם מצרים בשיחות ארוכות עם עיתונאי קהירי, שמעתי יום יום חדשות מבחריין ממרצה לאנגלית באוניברסיטה המקומית, עם רעלה והכל, שברחה לשעה קלה מן התלת־ממדיות המדכאת של חייה. פגשתי את גיל, שאחרי שבועיים התברר כי בעצם אחותו הגדולה ואני הלכנו לגן רעיה באשדוד ביחד. ופגשתי גם את התאום שלי, איש שעד היום ממשיך את המשפטים שאני מתחילה בדיוק מופתי. תמיד, בכל שעה שהבדידות מכה, היה שם מישהו לדבר איתו.

עד מהרה לומדים לזהות מצבי רוח לפי סימנים קטנים כמו פיסוק וריווח בין שורות. עד מהרה, יודעים כמה אכזריים הפערים בין המסכה הווירטואלית המחייכת לקמטים שתחתיה. גם למכורים הכי מושבעים הרי יש עדיין חמישה־ששה תאי מוח פעילים, והם משדרים ציניות. הקסם, במוקדם או במאוחר, מתפוגג. בדרך כלל כשהדואר פולט את החשבון האסטרונומי.

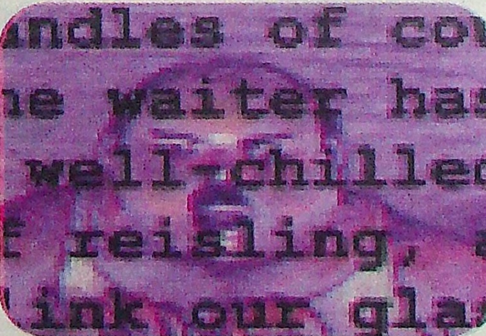
לאלוהים לקח מעט זמן להבין שהוא והמפעל שלו בדרך

החוצה. הרשת החלה להתמלא באתרי צ'אט מתוחכמים מזה שהיה לנו, עם אפשרויות גרפיות מרעישות, סאונד וסרטים ואיברי מין מקפצים. אנשים שאלו את עצמם בבהלה מדוע לשלם בעבור מה שאפשר לקבל חינם והחלו לערוק. אני מיציתי בערך באותה עת את התובנות האנתרופולוגיות בגרוש וידעתי שכבר לא אכתוב סיפור על אתר שיחות למבוגרים, כי כל מה שייאמר בו יחוויר לעומת מה שהיה באמת.

כי האמת היתה טלנובלה מפלצתית. והאמת היתה גם רגעים דקים מאוד של סנטימנט אנושי חד־פעמי וחם, חף מעכבות חברתיות, נקי משיקולי תועלת, משוחרר מכבלי המרחק והזמן. וחוץ מזה, הרופא אמר שחטפתי את הסינדרום הזה, קארפל טאנל קוראים לו, שלפעמים תוקף מכורי־מקלדת וגורם להם כאבים מן הגיהנום בפרקי האצבעות ובשורש כף היד. אמרתי שלום בתחושה של הקלה.

פעם אחת חזרתי לביקור ושאלו אותי מה נשמע בתלת־ממד, והייתי צריכה להודות שהרבה יותר מסובך שם ואולי פחות מעניין, אבל אני רוצה להיות שם, ולא בתפר שבין מה שיש ומה שיכול היה להיות אילו רק הייתי מישהו אחר. האתר, על מפעיליו וחלק מן הקבועים שלו, עזב את שירות המנויים היקר להחריד והוא מצוי עכשיו בווב והצ'אט חינם. מי שמצפה לכתובת, יידע למצוא את הדרך לשם גם בלעדי.

איורים: אבי כץ

ככה זה בחיים

הגדולה של ICQ היתה ההבנה שקהילות וירטואליות זה לא דבר שמתאים לכל אחד, אבל כל אחד רוצה להיות חלק ממשהו

בכל פעם שאני מתחבר לאינטרנט, עולה ה־ICQ. ברירת מחדל, או משהו כזה. בדרך כלל, לוקח משהו כמו חצי שעה עד שאני מגיע לאינטרנט. בכל זאת, רשימה של כמעט 30 איש. פה צריך להגיד בוקר טוב, שם לפתח איזה סמול טוק של תחילת היום, קצת רכילות, קצת עבודה, קצת דיבורים על כדורגל, קצת חוויות מהסדרה של יוטה ושיקאגו. אני אוהב את ICQ, התוכנה הזו גורמת לי להרגיש פופולארי, קצת כמו מלך הכיתה שאף פעם לא הייתי, עובר במסדרון בית הספר, מחליק עם הבנים, מפלרטט עם הבנות.

מה זה ICQ? תוכנה המודיעה למשתמש, בזמן אמת, מי מבין חבריו (אותם הגדיר וצירף לרשימה) מחובר לרשת. היא גם מודיעה מה הסטטוס שלהם, אם הם עסוקים או פנויים לשיחה. באמצעות התוכנה אפשר לשלוח הודעות, לשוחח, לשלוח דואר אלקטרוני, קבצים, כל דבר כמעט. אפשר גם להיכנס לצ'אטים המוניים או לחפש חברים חדשים על פי תחומי עניין ספציפיים. הכל עשוי בפשטות רבה, נורא קל להשתמש ב־ICQ, וזה גם כיף. עובדה: יותר מחצי מיליון מחוברים ל־ICQ בו בזמן. עוד נתון: יותר מ־13 מיליון אנשים כבר הורידו את התוכנה.

הנכס היקר ביותר של מירבילים הוא אני. טוב, אני ועוד 13 מיליון אנשים כמוני. עלינו – ולא על ההמצאה, כפי שניתן היה לחשוב – יקבלו החברים הישראלים הצעירים, מייסדי מירבילים, 300 מיליון דולר מ־AOL. אנחנו מגש הכסף שעליו מונחת הפנסיה שלהם. ולא, אין לי שום בעיה עם זה, אני אפילו שמח בשבילם. כשמגיע מגיע.

הגדולה האמיתית של ICQ היתה ההבנה שקהילות וירטואליות זה לא דבר שמתאים לכל אחד, ושלמרות זאת, כל אחד רוצה להיות חלק ממשהו. באינטרנט לפחות. וככה, כשאני משחק שח ב"יאהו!" ופוגש מישהו עם פוטנציאל סחבקיות גבוה, אנחנו מעבירים את היחסים שלנו ל־ICQ.

בצ'אט של "וואלה!" פגשתי את NB, עברנו ל־ICQ וככה אנחנו כבר חודש. אתמול היא הודיעה לי שהעניין נגמר, היא עוברת לעבוד במקום שאין בו אינטרנט וזה קצת עצוב. ולא רק אנשים שפגשתי באינטרנט נמצאים אצלי ברשימה. נמצאים גם האנשים שאני עובד איתם, האנשים שהם חברים שלי בחיים, כמה אנשים שממש אין לי מושג מה הם עושים שם וכמה אנשים שאם אני אמחק אותם הם ייעלבו. שום קהילה וירטואלית ושום בטיח. אני מסתכל על הרשימה שלי ב־ICQ, וזה פחות או יותר החיים שלי. לא קרנבל, אבל בסדר גמור.

ולמרות אהבתי לתוכנה (מי אמר שמחשבים הם דבר קר?), אני נוטה להתייחס לא יפה לכל האנשים ששולחים מכתבים מיואשים מאז עלה עניין המכירה ל־AOL. כולם נורא מתבכיינים; יש כאלה שמציעים לאסוף כסף מכל משתמש ולקנות את החברה, יש כאלה שרוצים להכריז על מרד, כולם מדברים על AOL הגדולה והרעה. ורק אני אומר: שטויות. כרגע טוב ב־ICQ, טוב מאוד אפילו. ברגע שיתחיל להיות רע, נמצא לנו תוכנה אחרת שבאמצעותה נוכל לדבר עם חברים. כולה תוכנה, אנשים. כולה תוכנה. אם תחסום את צינור המים, אומר פתגם סיני עתיק שהמצאתי (חבל, יכולתי להגיד שזה משפט של אוסקר ויילד), המים ימצאו להם צינור אחר.

דרור פויר

הבא נשלח לקבוצת תמיכה אינטרנטית של "אלכוהוליסטים אנונימיים" ב־22 במארס 1998: "השתכרתי מאוד, הצצתי את בתנו, נכנסתי למיטה, הקשבתי

המשך

לידיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

המונדיאל

לאתר הרשמי של אליפות העולם בכדורגל יש גרסה בצרפתית וגרסה באנגלית, עיצוב נאה והמון מסגרות. זה אומר שצריך להמתין בסבלנות, אבל היא משתלמת. המידע באתר רב ערך בעיקר לאלה שמתכוונים לעשות את דרכם לאחד האיצטדיונים: נסיעות, מלונות, כרטיסים, כלכלה ועוד, לצד שאלות ותשובות של אוהדים ומעריצים.

http://www.france98.com

את הכדורגל המציאו באנגליה, ואת אתרי הכדורגל גם – כך לפחות נדמה מעיון באתר המונדיאל הבריטי. אפשר למצוא בו את כל הנבחרות, האירועים שקדמו לטורניר, הפרשנויות והספקולציות, בתוספת מנה נכבדה של תמונות, קובצי קול וסמלים. האתר בנוי לתלפיות, כך שקל מאוד להתנייע בו מבלי לאבד את הדרך. ההיסטוריה של הנבחרת הבריטית ושל המשחקים הבינלאומיים מלווה בתמונות, ולצד עמודי המעריצים וחנויות המזכרות המקוונות יש שפע של עמודי שעשועונים וחידונים, חנות ספרים און־ליין ואפילו דוכן הימורים. חדר הצ'אט כבר פועל במרץ.

http://www.england98.com/index.shtml

עוד אתר מצוין וחברותי, שמכיל לא רק חדר צ'אט רחב ידיים, אלא גם לוח מודעות שבו ניתן להביע עמדות ודעות. התאריכון המפורט יסייע לא להחמיץ משחקים, וחדר החדשות מבטיח להתעדכן בכל בשורה מיד עם צאתה לעולם.

http://www.wldcup.com

אזור הצ'אט החביב של האתר כולל גם עמודי שאלות ותשובות למתחילים:

http://www.wldcup.com/cgi-local/chat.cgi

אתר תזזיתי לא פחות, ששווה אף הוא ביקור:

http://www.wc98.com/english_nonuk/destination_cookie.htm

באתר של פיפ"א – איגוד הכדורגל העולמי – יש מיני אנציקלופדיה לענייני מונדיאל, לצד כל ההרכבים הרשמיים, תמונות, תיעוד הדרך שעברה כל נבחרת עד לצרפת 98', וראיונות מיוחדים עם כוכבים מנבחרות ברזיל, הולנד גרמניה ועוד. המידע השימושי כולל את לוח המשחקים המדויק, תיאור האיצטדיונים השונים ומפות, ויש גם היסטוריה של טורנירי כדורגל חשובים, דמויות היסטוריות על הדשא, ורגעים נבחרים מתחרויות בעבר. להיכנס, ולצאת אחרי הגמר.

http://www.tifonet.it/soccer

גלריית תמונות וירטואלית של שחקני המונדיאל:

http://www.geocities.com/CapeCanaveral/8529/WCCE.htm

בארה"ב אולי לא ממש מתרגשים מהמונדיאל, אבל אתר האליפות של סי־אן־אן כולל עמודי חדשות נהדרים עם תמונות צבע ועדכונים מפורטים, עמודי נבחרות, כתבות פרופיל מרתקות על שחקנים בולטים וחדר דיונים שהכל מוזמנים להשתתף בו.

http://www.cnnsi.com/soccer/world/events/1998/worldcup

הנימוס הוא לא הצד החזק של הפאריסאים, אבל בבואם לארח את המונדיאל הם לבשו כפפות משי ופתחו אתר חינני, שלא רק משרת נאמנה את הבאים אלא גם מציע שפע של בילויים וחוויות אחרות בעיר התוססת, וסיורים וירטואליים בערים אחרות המארחות חלק מן המשחקים.

http://www.paris-promotion.fr/va/sortir/wcup98.htm

ב"קפה מונדיאל" אפשר לפגוש צופים טרוטי עיניים וניחרי גרון, ולהמשיך איתם את הוויכוח בדבר זהותה של אם השופט:

http://www.worldmedia.fr/soccer

קומיקס המיוחד למונדיאל:

http://www.worldcup98.co.uk/cartoon.htm

"כאילו מונדיאל" – משחקי הפנטסיה וליגת הדמי של האירוע:

http://www.sportsline.com/u/soccer/worldcup98/fantasy/index.html

פיפ"א ואיגוד השידור האירופי סירבו לאשר לרשתות הטלוויזיה השונות באינטרנט להעביר משחקים בשידור חי, אבל כמה תחנות רדיו ישדרו ברשת דיווחים שוטפים. באתר של "וורלדמדיה" אפשר להקשיב לריכוז של שידורים מהבי־בי־סי, רדיו ג'מאייקה ועוד:

http://www.worldmedia.fr/soccer/va/live/home/index.html

אתרים חדשים

"ירושלים באינטרנט" הוא אתר חדש ומרשים, שכולל מידע רב ושימושי על העיר, ב־11 קטגוריות. שירותים מוניציפליים, תיירות, תרבות, תחבורה, נדל"ן, אקדמיה ועסקים הם רק חלק מהתחומים הזוכים לסיקור. לאתר גרסה בעברית ובאנגלית, וניתן לבחור בין גלישה בו בלוויית תמונות ("סיור וירטואלי"), לבין התרכזות בטקסט גופא.

http://www.jerusalem-city.com

באתר החדש של סלקום אפשר למצוא מידע על מבצעים, מכשירים, שירותים, מועדון הלקוחות, נקודות מכירה ומשרות פנויות בחברה:

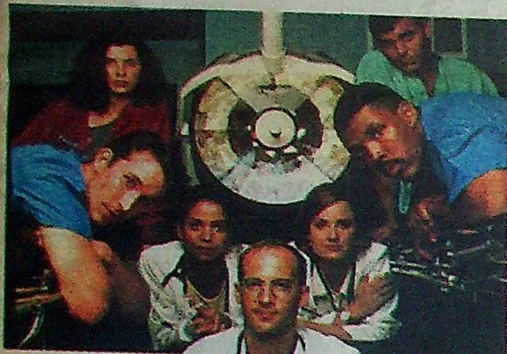
http://www.cellcom.co.il

קטעי סטנד־אפ בווידאו ואודיו, בדיחות לכל עת מהמתרחש בסצינת ההומור האמריקאית, והכי שווה: שידורים ישירים ממועדונים בארה"ב:

http://www.comedynet.com

חנות הספרים המקוונת "דיבוק" מציעה את מרכולתה במחירי שבוע הספר:

http://www.dbook.co.il

האם יבואו פיטר בנטון ואליזבת קורדיי בברית הנישואים? האם תצליח ד"ר דל-אמיקו לגמול מסמים את בן דודו של קרטר, ואחר כך גם תעבור לגור איתו? האם יעלו על שרטון יחסיהם של מארק ודאג רוס? גם אתם יכולים להשפיע על העונה הבאה של "אי־אר":

http://www.er1998.com

מילון

(Audio Video Interleave) AVI – קובץ מולטימדיה (אודיו או וידאו), המיועד להרצה על פלטפורמת חלונות. זהו פורמט נפוץ, המשמש ברשת בעיקר להרצה של סרטים או קטעי וידאו קצרים. מכיוון שהקבצים הם בדרך כלל גדולים למדי, נדרשת מהירות חיבור של 28.8 על מנת להוריד אותם בפרק זמן סביר: סרט של 20 שניות בפורמט AVI עשוי להגיע לגודל של 3 מגה בייט, ויידרשו בממוצע 15 דקות כדי להוריד אותו.

MOV – קובץ מולטימדיה (אודיו או וידאו), המבוסס על פלטפורמת מקינטוש. לקובצי MOV יש סיומת mov.*. ניתן להריץ קבצים מסוג זה גם על מחשבים עם מערכת הפעלה חלונות, אם מותקנת בהם תוכנת QuickTime, שניתן להוריד בכתובת:

http://quicktime.apple.com/sw/sw3.html

פורמטים נוספים של וידאו שניתן למצוא באינטרנט כוללים קבצים מסוג ASF, MPEG ו־netshow.

מצעד

עשרת אתרי הספורט הפופולאריים בשבוע הראשון של יוני

- http://www.web21.com
- http://espn.sportszone.com
- http://www.nba.com
- http://www.nfl.com
- http://www.sportsline.com
- http://www.soccernet.com
- http://www.carlingnet.com
- http://sports.yahoo.com
- http://www.greatsports.com
- http://www.sporting-life.com
- http://www.majorleaguebaseball.com

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוויינרוביץ

איך היא צרחה פעמיים, טיפסתי החוצה דרך החלון והסתובבתי כמי שנמצא במצב של שוק, הפתעה ויגון, כדי להסיר

שלישי 9.6

06.00 להקת הקורס האירית משוחחת על אלבומה החדש
http://www.tvgen.com/chat/index.htm

20.00 צ'אט עם סטיוון פרידריק, בכיר בחברת "דיגיטל דומיין" שיצרה את האפקטים לסרט "טיטאניק"
http://www.third-ear.com/chat.html

רביעי 10.6

15.00 צ'אט עם הסופר הבריטי איאן בנקס
http://www.oi.beeb.com

20.00 היטמן – ביקורת מעמיקה על אתרי אינטרנט חדשים
http://www.grit.net

חמישי 11.6

03.00 מוסיקה חיה ממועדון "בית החרושת לסריגים" בניו יורק
http://www.knittingfactory.com

מהערב ובכל ימי המונדיאל, פרשנויות וחדשות מהבי־בי־סי
http://drew.audionet.com/sports/worldcup98/bbc

04.30 סיקור הגביע העולמי של רדיו ג'מייקה:
http://www.radiojamaica.com

שישי 12.6

04.00 שידור חי מהקרנת הבכורה של "תיקים באפלה – סרט הקולנוע"
http://chat.yahoo.com

שבת 13.6

04.00 משחק הכדורסל החמישי בין השיקאגו בולז ליוטה ג'אז (אם הסדרה תימשך)
://espn.sportszone.com/liveaudio/nba/1998/today/index.html
http

16.00 מומחים עונים לשאלות גולשים בענייני תיקון מכוניות
http://www.theautochannel.com/cybercast/carshow/index.html?EVENTS

17.00 "מחוברים עם גיטה סמית" – תוכנית המחשבים של רדיו אי־בי־סי
http://www.abcgina.com

19.00 תיאטרון האוזן הרואה: מחזות מרע בדיוני קלאסיים
http://www.scufu.com/pulp/set/set_classics.html

ראשון 14.6

00.00 קפה לוס אנג'לס – מוסיקה בשידור חי
http://www.kcrw.org

16.30 רדיו האומות המאוחדות – חדשות מכל קצוות תבל
http://www.wrn.org/livenow.html

שני 15.6

18.00 תוכנית הערב הכלכלית של "פיינגשייל טיימז"
http://www.ft-television.com/today/audio/ftbt.htm

23.00 "סייבר-מרפאה" – צ'אט בנושאי מין ובריאות עם הלן נוקס
http://www.virgin.net

הראו מה שהעכבר הביא על...

דיוויד שווימר

אחרי עשר שניות השחקן האמריקאי דיוויד שווימר מוזכר באינטרנט, לפי מנוע החיפוש "אלטה ויסטה", 454,002 פעמים. הוא נולד לזוג עורכי דין מצליחים, ב־12 בנובמבר 66', ברובע קווינס בניו יורק. בצעירותו עבר עם משפחתו ללוס אנג'לס, שם למד בתיכון "בוורלי הילס". בתיכון אף גילה את כישורי המשחק שלו, והשתתף בכמה הפקות של מחזות של שייקספיר. כשסיים את לימודיו נרשם לאוניברסיטת שיקאגו, ויחד עם כמה חברים הקים קבוצת תיאטרון שבה כתב, שיחק וביים.

אחרי דקה בשנים אלה השתתף שווימר במספר לא מבוטל של סרטים וסדרות טלוויזיה, בהן "שנות הקסם", "NYPD" ו"פרקליטי אל־איי". תפקיד קבוע קיבל לראשונה בסדרה "חברים", בדמותו של רוס גלר – בחור רגיש ורומנטי המאוהב עד כלות בשותפתה לדירה של אחותו. כשנשאל איך זה לנשק את כוכבת הסדרה, ג'ניפר אניסטון, ענה: "זאת עבודה – ומישהו חייב לעשות אותה. ג'ניפר ואני מסוגלים לעשות את העבודה שלנו טוב, מכיוון שאנחנו חברים טובים באמת. אך כשמסתיימים הצילומים, היא חוזרת הביתה אל החבר שלה ואני נותר בודד בלילה עם מגזין".

כשגילה שווימר כי שכרו הוא הנמוך ביותר בשכרם של שחקני הסדרה הוא איים להתפטר, והעיוות תוקן במהרה.

אחרי עשר דקות לא מכבר חתם שווימר חוזה עם חברת הסרטים מירמקס, בו הובטחו לו תפקידים בסרטים ותפקידי בימוי. בשעות הפנאי הוא נהנה לכתוב תסריטים, לשחק כדורסל ולצפות בסרטים והצגות. בבעלותו בתים בלוס אנג'לס ובשיקאגו.

אחרי רבע שעה שווימר ניהל רומן מתוקשר עם השחקנית־זמרת האוסטרלית נטלי אימברוליה. אימברוליה חתכה את הקשר לאחר שהחליטה שהוא מפריע לקידום הקריירה שלה. זה שנה בת הזוג של שווימר היא מילי אביטל. על פי השמועות שווימר הציע נישואים לאביטל. הזוג עתיד לבקר בארץ בסוף החודש.

- http://users.aol.com/loraj/dspage.html
- http://www.geocities.com/Hollywood/3142/schwimmer.htm
- http://charlotte.acns.nwu.edu/kj/lookingglass
- http://planete-web.simplenet.com/friends/pix-schwimmer.html
- http://www.roughcut.com/main/drive1may1.html

מעלי את האשמה" משתמש אחר בפורום פנה למשטרה ב־27 במארס עצרה המשטרה את לארי פרויסטאד, והאשימה אותו ברצח בתו.

סוף

נטוויז'ן מוכיחה שאתה יכול להיות הכי טוב גם
כשאתה הכי גדול.
השבע מוציאה נטוויז'ן את "סופרוויז'ן", חבילה
מהפכנית של שני תקליטורים עם פוטנציאל
להפוך את האינטרנט לכלי עממי, פשוט, הגיוני
ועוד בעברית.

דרור פויר
קפטן אינטרנט, "הארץ", 26.5.98

התחבר לנטוויז'ן ותגלה אינטרנט סופר פשוט, סופר מהנה, סופרוויז'ן!

SuperVision משנה את עולם האינטרנט

סופרוויזן - ערכת האינטרנט החדשה מבית נטוויזן, מלמדת אותך להכיר את האינטרנט מא' ועד ת' ולהתחבר אליו בקלות ובמהירות. בנוסף, ערכת סופרוויזן מספקת לך תמיכה מעולה ובזמן אמת. איך? פשוט: נתקלת בבעיה, התוכנות של סופרוויזן פותרות לך אותה במחשב מיידית! רגע, זה עוד לא הכל! ערכת סופרוויזן כוללת גם תוכנות, משחקים והכל במצגת מולטימדיה בהדרכת אורנה פיטוסי.

SuperVision - הדרך הקלה להנות מהאינטרנט

חברת האינטרנט המובילה בישראל. לשירותך.

NET VISION
www.netvision.net.il

* לא כולל מע"מ
בתשלום מראש ל-6 חודשים, בכפוף לתקנון המבצע הנמצא במשרדנו
דמי טיפול ומשלוח לתקליטור - $5

להשיג אצל המשווקים המורשים ובטל: 1-800-300-301